Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2317 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 16 octombrie 1956

DISCIPLINĂ, CALIFICARE, SALARIZARE

Să sprijinim respectarea drepturilor legale și a îndatoririlor tineretului muncitor

Iprofil „Libertatea" din Cluj este o întreprindere nouă, construită în anii puterii populare.

Tineretul de la „Libertatea" muncește entuziasmat pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Și dacă întreprinderea „Libertatea" a izbutit să-și îndeplinească și să-și depășească lună de lună planul de producție, să îmbunătățească calitatea mobilei, fără îndoială că la toate acestea a contribuit din plin și tineretul. Muncitorii fabricii se mîndresc cu tineri ca Valer Petrulea, Ștefan Maier, Sărac Petru, Teodor Pincă, Anghel Vasile, Ghișan Ion, Gheorghe Apostin, Eleonora Gorea, Petru Ghirișan și mulți alții, care prin felul lor de a munci constituie un bun exemplu.

Datorită faptului că tinerii de aici s-au străduit să folosească cu chibzuială materialele auxiliare, de la începutul anului s-au realizat economii în valoare de 14 206 lei. Acestea au contribuit ca prețul de cost pe fabrică să fie redus în primele 8 luni ale anului cu 11,6% față de 8,72% cît era planificat.

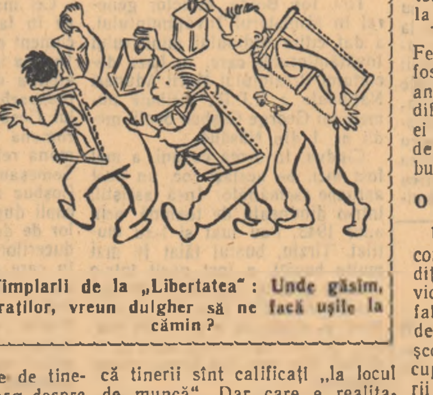

Timplarii de la „Libertatea": Unde găsim, fraților, vreun dulgher să ne facă ușile la cămin?

De curînd, la această fabrică a avut loc o consfătuire de tineret. Aici s-a vorbit pe larg despre modul cum muncește tineretul precum și despre felul cum sînt respectate drepturile sale legale.

Cu acest prilej s-a arătat că realizările tinerilor puteau fi și mai mari dacă posturile utemiste de control ar fi dat un sprijin în această direcție.

Ele însă nu au ajutat la timp pe acei utemiști care nu au o comportare justă și sînt indisciplinați pe locul de muncă. De aceea, nu-i de mirare că în secții se mai găsesc tineri ca Gheorghe Stanciu de la secția mașini II, care mai mult se plimbă decît muncește, ca Ileana Szabo și Eva Mureșan de la secția șlefuit cu petrol, care din pricina plimbărilor și a discuțiilor din timpul lucrului, nu au izbutit să-și realizeze în nici o lună din acest an normele de producție. Posturile utemiste de control nu s-au ocupat nici de tineri ca Fekete R. Dumitru, care își „dublează" ziua de odihnă săptămînală, absentînd aproape în fiecare luni. Vincze Ion a găsit o metodă nouă de a motiva desele întîrzieri de la lucru, spunînd că „vine cu trenul de la țară". In realitate el locuiește în apropiere de fabrică.

CUM SE INVAȚA MESERIA

Majoritatea tinerilor din fabrica „Libertatea" sînt absolvenți ai școlilor profesionale și ai școlilor medii tehnice. Deși la absolvirea școlii respective tinerii au fost încadrați în categorii de salarizare diferite, potrivit pregătirii, direcțiunea i-a trecut pe toți într-o categorie minimă, socotind că nu sînt suficient de pregătiți. Conducerea fabricii nu-i sprijină pe tineri în ridicarea calificării lor. Se obișnuiește să se spună aici că tinerii sînt calificați „la locul de muncă". Dar care e realitatea? Din cei peste 400 tineri au fost calificați într-un an... 10.

Tinerii de aici și-au manifestat necontenit dorința de a-și ridica pregătirea profesională, de a se perfecționa. In iulie—august, toți absolvenții școlii medii tehnice care lucrau pe post de maistru sau controlor tehnic de calitate s-au înscris și au urmat cursurile de maiștri. Cînd a venit însă vremea examenului, tinerii n-au fost chemați. De asemenea, deși s-au prezentat la examen, tineri ca Ion Todea, Ion Dogaru, Ștefan Vodă, ei n-au fost examinați.

Se întîmplă adesea ca unii tineri să posede cunoștințele necesare, totuși să nu muncească în posturi corespunzătoare calificării lor. De exemplu tînărul Petru Roșu a fost trimis de întreprindere la București, la o școală de controlori tehnici de calitate care a durat 4 luni. A absolvit școala cu calificativul „foarte bine". La întoarcerea în fabrică el continuă însă să lucreze ca simplu muncitor. Din păcate acesta nu este singurul caz. Ce-i folosește tînărului Mircea Crișan că a absolvit cursul de calificare de tîmplar cu calificativul „foarte bine", cînd el continuă să care materialele dintr-un loc într-altul? Alți tineri, printre care se află absolvenții de școală profesională Petru Sărac, Pincă Teodor, Eleonora Gorea, Maria Tușea, în loc să fie sprijiniți să-și ridice calificarea, au fost repartizați la secția de șlefuit cu petrol, loc de muncă pentru care nu e necesar să aibă o pregătire profesională.

Sub pretext că sînt ajutați să cunoască procesul de producție de-a lungul mai multor operațiuni, tinerii sînt mutați de colo, colo fără nici un rost.

De pildă, tînărul Virgil Munteanu a lucrat la secția de mașini la toate mașinile.

Tinerii Ștefan Vodă, Alexandru Ferenczi, Iosif Biro și alții au fost schimbați în decurs de 2-3 ani la 15-16 locuri de muncă în diferite secții și servicii. Uneori ei au îndeplinit chiar și funcții de răspundere, fără să fie retribuiți ca atare.

O „DESCOPERIRE EPOCALĂ"

Una din problemele ridicate la consfătuire a fost și aceea a condițiilor de cazare a tinerilor. Serviciul administrativ și conducerea fabricii susțin că s-ar fi ocupat de cazarea tinerilor veniți din școală. Dar despre ce fel de preocupare poate fi vorba, cînd tinerii locuiesc în cămin înghesuiți? Și nu se poate spune că nu sînt și alte posibilități. De vreo doi ani se tot construiește un bloc destinat tineretului. E drept că Trustul de construcții capitale și montaj București de pe lîngă Ministerul Silviculturii, care construiește blocul, a cam tărăgănat această lucrare. Necazul a fost însă altul. N-avea cine să construiască cele 50-60 de uși și tot atîtea ferestre necesare — pentru cine? — pentru căminul fabricii de produse de lemn „Libertatea" din Cluj. Au umblat bieții reprezentanți ai fabricii peste tot, dar... în zadar. După 2-3 luni de căutare, cu luminarea, au „descoperit", în sfîrșit, cooperativa „Tîmplarul" la Bistrița-Năsăud care să execute lemnăria necesară blocului. Sutele de tîmplari de la „Libertatea" pot răsufla acum ușurați...

★

Consfătuirea a scos la iveală și a criticat și alte stări de lucruri nejuste de la Iprofil „Libertatea". De toate acestea comitetul organizației de bază U.T.M. (secretar tov. György Alexandru) nu este străin. Dacă pînă acum comitetul U.T.M. n-a făcut ce trebuie în ceea ce privește rezolvarea problemelor de tineret, apoi are datoria să facă de acum încolo. Nu trebuie să uite comitetul U.T.M. că în sarcina sa cade de asemenea educarea tineretului, organizarea judicioasă a timpului liber. Către aceste probleme trebuie să-și îndrepte atenția mai mult ca pînă acum. Pentru aceasta se cere să existe o mai mare colaborare între comitetul U.T.M., comitetul de întreprindere și conducerea fabricii.

Tinerii de la „Libertatea" au dovedit în nenumărate rînduri că fac față cu cinste sarcinilor de producție încredințate. E necesar ca direcțiunea fabricii (director tov. Iuliu Bartha) să se ocupe cu mai multă grijă și dragoste de problemele tineretului.

C. BANCILA

Teatrul clujean 1956-1957

CLUJ — (de la corespondentul nostru).

Teatrul Național din Cluj și-a deschis acum cîtva timp noua stagiune, după un rodnic turneu prin orașele, centrele muncitorești și comunele îndepărtate din partea de nord a țării.

Repertoriul pentru primele săptămîni îl alcătuiește un „mănunchi" de piese prezentate publicului clujean și în stagiunea anterioară: „Pygmalion", „Intrigă și iubire", „Mincinosul", „Intr-un ceas bun", „Răzvan și Vidra", „Fata apelor", „Nota zero la purtare" precum și spectacolul de estradă „Orașul meu drag". Pieselor amintite mai sus li se vor alătura nu peste mult timp, așteptatele premiere dintre care majoritatea vor fi premiere pe țară.

Pregătirile ce se fac în prezent „în spatele cortinei" se concentrează la punerea în scenă a piesei „Clubul împușcaților" („Nekrasov") de J. P. Sartre. În primul rînd a fost necesar să se ajungă la o variantă a piesei potrivită scenei clujene, deoarece versiunea pariziană pretindea un spectacol mult prea lung. Traducătorul piesei, dramaturgul Aurel Baranga, a conlucrat nemijlocit în acest scop cu colectivul artistic clujean. S-a luat și legătura cu autorul prin intermediul Asociației Franța-Romînia.

În prezent repetițiile — intrate în ultima fază — se desfășoară din plin. În rolurile mai importante ale piesei apar actori de frunte ai teatrului ca Alexandru Marius, artist emerit al R.P.R., Constantin Anatol, Sandu Rădulescu, precum și tinerii actori Aurel Giurumia, Octavian Teuca, G. Gherasim. Cu aceeași febrilitate se pregătesc decorurile, după schițele pictorului scenograf Mircea Matcaboji, și costumele. Spectacolul, pus în scenă de Ion Dinescu, va fi prezentat publicului în cursul acestei luni.

„Clubului împușcaților" („Nekrasov") îi urmează pînă la sfîrșitul acestui an alte două premiere: „Copacii mor în picioare" de scriitorul progresist spaniol Alejandro Casona (care trăiește actualmente în Argentina) și piesa originală a tînărului scriitor clujean Teofil Bușecan „Taina lui Grigore Cristea" (titlul provizoriu). Lucrarea dramatică a lui Bușecan, prezentată teatrului cu mult timp înainte, a fost socotită meritorie și consiliul artistic a început să lucreze cu autorul la „finisarea" ei. Actorul și regizorul C. Anatol a conlucrat o vreme cu autorul, îndeosebi pentru adaptarea piesei la nevoile specifice scenei.

Incepînd cu anul 1957, noi lucrări dramatice — unele din dramaturgia clasică universală, altele contemporane și originale — vor vedea lumina rampei la Cluj. Merită, spre informarea cititorilor, să amintim cîteva din ele — „Hamlet" de Shakespeare, „Pescărușul" de Cehov, „Don Jill de ciorap verde" de Tirso de Molina, „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, „Doctor în filozofie" de Bronislav Nușici, „Minciuna are picioare lungi" de Eduardo de Filippo, „Ziariștii" de Al. Mirodan, „Profesorul Polejaev" („Bătrînețe zbuciumată") de Rahmanov și altele.

Unul din evenimentele importante din viața artistică clujeană îl va constitui deschiderea „Sălii Studio" (sala va fi folosită de ambele teatre clujene: Teatrul Național și Teatrul Maghiar). Aici urmează să fie prezentate iubitorilor de teatru îndeosebi piese satirice, precum și festivaluri cu fragmente din lucrările dramatice ale marilor clasici. Sala Studio va da de asemenea tinerilor actori posibilitatea să-și perfecționeze măiestria. Conducerea Teatrului Național și-a propus chiar, pentru promovarea cadrelor tinere, ca două din spectacolele ce se vor prezenta la Sala Studio să fie puse în scenă de tineri. E vorba de piesele „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale, piesă care în prezent se află în repetiție, și lucrarea lui Tirso de Molina „Don Jill de ciorap verde". De altfel, cu unul din aceste spectacole tinerii actori clujeni de la Teatrul Național intenționează să se prezinte și la Concursul republican al tinerilor actori, care va avea loc în anul viitor.

Din cantitatea de porumb pe care au recoltat-o anul acesta de pe cele 160 ha. însămînțate cu porumb, colectiviștii din comuna Borș, raionul Oradea vor vinde statului 5 vagoane. In fotografie: colectivistele Maria Rakz, Paraschiva Bereczki și colectivistul Iuliu Rakoș zoresc încărcarea cu porumb a autocamioanelor, pentru a-l duce la baza nr. 1 din Oradea.

Foto: Agerpres

Puternicul ecou al inițiativei colectiviștilor din Batăr

ORADEA (de la trimisul nostru). —

Tot mai multe gospodării colective din regiunea Oradea se alătură inițiativei colectiviștilor din Batăr. Colectiviștii din Episcopia Bihorului, raionul Oradea, au hotărît să vîndă statului 20 tone porumb, iar cei din Mădăraș, raionul Salonta, din Borș, raionul Oradea au hotărît în adunări generale să vîndă statului cîte 50 de tone porumb. Este ușor de înțeles de ce colectiviștii din regiunea Oradea vînd statului prisosul de cereale. In ultimii ani, gospodăriile colective de aci au cunoscut o mare înflorire. In sprijinul lor au sosit ingineri agronomi, S.M.T.-urile lucrează țarinile cu mașini moderne, primesc îngrășăminte chimice pentru a face ogoarele mai fertile, cu ajutorul statului zeci de mii de hectare de pămînt sînt redate rodului. Alt exemplu. In satele unde localnicii n-au călătorit înainte cu mașinile, ei au acum propriile lor autocamioane; 50 de camioane au gospodăriile colective din regiunea Oradea. A crescut considerabil nivelul de trai al colectiviștilor. De exemplu, la Borș, 80 de colectiviști și-au construit case moderne, stil vilă, mulți au aparate de radio, biciclete. La toate acestea s-au gîndit colectiviștii cînd au votat hotărîrea: „vindem atîtea și atîtea tone de produse statului, din surplusul nostru. Din banii primiți, pînă la 10—20 la sută îi vom folosi pentru cumpărarea unor lucruri trebuincioase, în cadrul fondului indivizibil".

Așa s-a întîmplat și în comuna Borș, din raionul Oradea, unde numai 20 familii mai sînt în afara colectivei. La adunarea generală au fost prezenți aproape toți colectiviștii.

S-a mai aflat că membrii gospodăriei colective din Sintana, raionul Criș, se găsesc în fruntea acestei inițiative patriotice. Cei din Sîntana au hotărît să vîndă statului 120 tone de porumb și 25 tone de grîu. In aceeași comună, prețioasei inițiative i s-au alăturat și mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală.

Tineri fruntași în munca de colectare

Un băiat inimos

— Bea fiule, păhărelul acesta.

— Nu se poate, moșule, în timpul serviciului nu e voie.

— Eu zic să bei, că nu te vede nimeni.

Ștefan Nicolae, împuternicitul din comuna Căpuș, împinse însă la o parte mîna moșului și se îndreptă spre cîntar.

Oamenii se înghesuiau aici cu roabele de cartofi. Un grup de fete, mai încolo, începură să îngîne un cîntec. Cîțiva copii zburdalnici se țineau de joacă pe lîngă cei mari. Moș Costea Petru, în mînă cu un steag uriaș, privea cum se încarcă cele două camioane.

Imputernicitul fusese anunțat cu cîteva ore înainte.

— Veniți de grabă la Straja că vrem să dăm cotele de cartofi la stat.

Ștefan Nicolae făcu rost numaidecît de mașini și iată-l la Straja. Satul acesta numără vreo 50 de familii. Cota la cartofi nu e multă, totuși aici a intrat în tradițiile cele mai scumpe ca atunci cînd se dă cota la stat, să se facă din aceasta o sărbătoare. Așa că în centrul satului, în fața școlii, a fost pus cîntarul și, cînd a sosit împuternicitul cu mașinile, au venit și sătenii cu drapele. Unii au venit cu roabe, alții cu căruțe să dea cota de cartofi. Fetele dichisite în frumoasele lor porturi cîntau vesele, copiii se hîrjoneau, iar un moș se ținea de capul împuternicitului:

— Bea, fiule, păhărelul acesta.

La Straja se predau cotele către stat.

La 1 octombrie, Ștefan Nicolae a aniversat un an de cînd a fost numit împuternicit comunal la Căpuș (regiunea Cluj).

Cînd utemistul Ștefan Nicolae (acum candidat de partid) fusese uns ca împuternicit, situația colectărilor la Căpușu Mare era destul de proastă. Erau și oameni care nu-și achitaseră cotele de cîțiva ani. De la sfatul raional primise un maldăr de registre, liste și alte hîrtii cu care să se ocupe. Ștefan le-a aruncat într-un dulap și a plecat pe teren.

De Căpușu Mare depind trei sate: Căpușu Mic, Straja și Agîrbiciu. Ultimele două sate sînt azvîrlite departe între niște dealuri. Comuna și satele au 960 de gospodării. Va să zică Ștefan Nicolae a aruncat hîrțoagele în dulap și a plecat în ospeție pe la săteni. Din cele 960 de gospodării, n-a rămas nici una nevizitată. Toată toamna anului tre-

ȘTEFAN HALMOȘ

(Continuare în pag. 2-a)

ȘCOALA MAGHIARĂ DIN AIUD

Școala medie mixtă nr. 2 cu limba de predare maghiară din Aiud, este o școală cu o veche tradiție, cu un trecut de peste 300 de ani (funcționează din anul 1622). Prin ea au trecut mulți tineri care au ajuns oameni vestiți, apreciați de popor. Aici au învățat tatăl lui Ianoș Bolyai, lingvistul Körösi Cosmo, pictorul Barabas Miclos, luptătorul revoluționar maghiar Szasz Karoly și mulți alții.

Elevii actuali ai școlii se mîndresc cu toate aceste lucruri. Ei se străduiesc să fie elevi buni, harnici, sînt dornici să capete o pregătire multilaterală. Ii poți vedea și studiind cu seriozitate dar și antrenîndu-se în orele de sport pentru a-și oțeli trupul (fotografia I), sau lucrînd pe lotul școlar pentru a căpăta cît mai multe cunoștințe și deprinderi practice agricole (fotografia II).

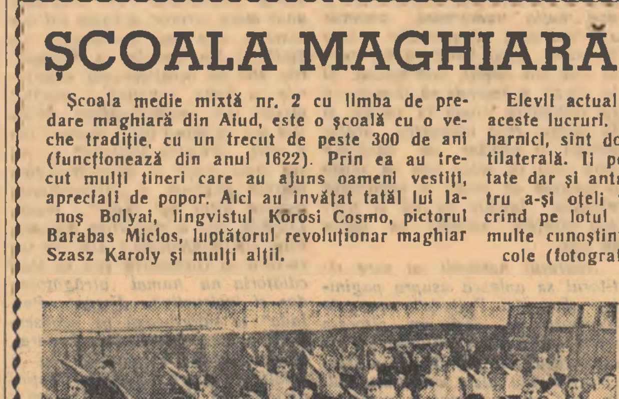

Toate forțele pentru succesul muncilor agricole de toamnă

În mai puțin de două ore

Vîntul rece de toamnă începuse să bată și prin părțile noastre. Mai aveam încă multe de făcut din muncile agricole de toamnă: nu culesesem în întregime porumbul, recoltatul strugurilor nu-l începusem încă.

Intr-una din seri am stat de vorbă pe îndelete cu toți tinerii din stațiunea noastră experimentală, pentru a vedea cum am putea sprijini lucrările campaniei agricole de toamnă.

— Putem grăbi culesul porumbului, a spus hotărît utemistul Iacob Ursan. In afară de suprafața de porumb culeasă de tineret în cursul săptămînii, noi putem să recoltăm prin muncă voluntară, încă cinci hectare.

Toți cei prezenți ascultau cu mare atenție. Cu toții parcă gîndeam la fel. Adunarea generală deschisă a organizației de bază U.T.M. a hotărît în unanimitate ca o suprafață de două hectare să fie culeasă în prima duminică.

In mai puțin de două ore, harnicul tineret din stațiunea noastră, în frunte cu utemiștii Iacob Ursan, Ion Nistor, Gheorghe Botezatu, a terminat de cules suprafața pe care și-o propusese, iar la întoarcerea de la cîmp, cîntecele răsunau avîntate, dînd glas năzuințelor tinerești.

Corespondent
TRANDAFIR CONSTANTIN,
Stațiunea experimentală I.C.A.R.
Murfatlar, reg. Constanța

In raionul Focșani trebuie luate măsuri urgente

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

In raionul Focșani, însămînțările de toamnă nu au început încă în toate comunele. Din 27.154 hectare cu porumb, se recoltase pînă la data de 10 octombrie, abia 48 la sută iar din 10.013 hectare ce urmează a fi însămînțate nu se arase decît 34 la sută și se însămînțaseră cu grîu abia 214 hectare. Comuna Vînători, de pildă, declarată fruntașă pe raion, pînă la 10 octombrie însămînțase circa 12 hectare din 317 planificate, Mărginești 14 hectare din 1.211 planificate. Alte comune, cum ar fi Risipiți, cu 502 hectare de însămînțat, Obilești cu 1.652 hectare, Ciușlea cu 267 hectare — pînă la aceeași dată — nu începuseră încă însămînțările. Din aceste exemple se vede limpede munca superficială dusă de comitetul executiv al sfatului popular raional Focșani, muncă făcută fără simț de răspundere, care s-a răsfrînt și în activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale.

Organizațiile de bază U.T.M. din comune nu au găsit mijloacele potrivite prin care să vină în ajutorul sfaturilor populare spre a mobiliza țăranii muncitori la grăbirea campaniei de toamnă. Oare tovarășii de la comitetul raional U.T.M. Focșani nu se gîndesc că și ei poartă o vină însemnată pentru această rămînere în urmă?

Timpul este destul de înaintat. De aceea trebuie luate urgent măsuri serioase, care să asigure grăbirea terminării însămînțărilor de toamnă în raionul Focșani, precum și a celorlalte lucrări agricole de toamnă.

Primul spectacol al artiștilor coreeni

Studioul de Stat de Balet „Toi Sin Hi" din R.P.D. Coreeană a prezentat luni seara pe scena Teatrului C.C.S. primul spectacol în țara noastră. Artiștii coreeni au interpretat „Legenda despre cetatea Sadosen", balet național, după un libret de Țoi Sin Hi, pe muzică de Țoi Ok Sam.

La spectacol au asistat tovarășii Mihail Macavei, președinte de onoare al I.R.R.C.S., Petre Belle, secretar general al I.R.R.C.S., muzicieni, coregrafi și alți oameni de artă și cultură. A fost de față Pak Den Do, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene la București.

Sub conducerea artistei poporului Țoi Sin Hi, întemeietoarea studioului de balet, autoare, maestră de balet, regizoare și interpretă, colectivul de dansatori coreeni a realizat un spectacol valoros. Libretul, la baza căruia stă un eveniment din istoria Coreei, situează acțiunea în perioada medie a regatului Silla. El exprimă, prin intermediul muzicii și dansului, înflăcăratul eroism al poporului care, sub conducerea legendarului comandant U Ro a luptat împotriva samurailor japonezi invadatori.

Interpretarea veridică și măestria coregrafică au pus în valoare subiectul străbătut de un intens dramatism. Muzica, interpretată la instrumente populare, și costumația plină de pitoresc se armonizează cu dansurile dînd spectacolului o notă originală, necunoscută publicului nostru.

Rolurile principale au fost interpretate de Țoi Sin Hi, Te Han Gu, Son Ghen Su, Kim Bon Un, Pak Sin Dia, Kim Hen Che, Kim Sen Jan și Han Sen Suk.

Spectatorii au apreciat cu căldură arta dansatorilor coreeni, aplaudîndu-i la scenă deschisă.

(Agerpres)

Scrisoarea delegației de vechi activiști ai P.C.U.S. către C. C. al P. M. R.

„Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși!

După scurta vizită făcută în Republica Populară Romînă, delegația noastră consideră de datoria sa, înaintea plecării spre patrie, să-și exprime din toată inima mulțumirea față de Partidul Muncitoresc Romîn și față de toți oamenii muncii din Romînia pentru căldura și cordialitatea cu care a fost înconjurată delegația noastră în frățeasca Republică Populară Romînă.

In decursul numeroaselor întîlniri cu oamenii muncii din țara dumneavoastră, muncitori, țărani și intelectuali, am fost bucuroși să vedem manifestarea unor adînci sentimente de prietenie față de partidul nostru comunist și față de poporul sovietic.

Vizitînd cîteva uzine, fabrici, instituții de cultură din țara dumneavoastră, ne-am convins personal de minunatele succese ale poporului romîn care-și construiește noua sa societate socialistă.

Traducînd în viață ideile leninismului poporul romîn, sub conducerea gloriosului său partid muncitoresc, a făcut în anii puterii populare un mare pas înainte pe calea dezvoltării și a avîntului economiei sale naționale. Hotărîrile Congresului al II-lea al partidului dumneavoastră, care a aprobat sarcinile celui de-al II-lea plan cincinal, constituie un program măreț al construcției socialiste în țara dumneavoastră, al dezvoltării industriei, al transformării socialiste a agriculturii și al ridicării continue a bunei stări materiale și a nivelului cultural al poporului romîn.

Am văzut cu proprii noștri ochi înflorirea științei, culturii și artei în țara dumneavoastră; acestea au devenit un bun al maselor largi de oameni ai muncii de toate naționalitățile. In aceste realizări se exprimă măreața forță vitală a politicii naționale leniniste.

Subliniem cu o deosebită bucurie alianța tot mai puternică dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din țara dumneavoastră — bază puternică și de nezdruncinat a orînduirii democrat-populare din Republica Populară Romînă.

Vă dorim din tot sufletul, dragi tovarăși, succese continue în opera voastră nobilă de construire a societății socialiste, în întărirea unității rîndurilor partidului dumneavoastră, a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, în lărgirea și întărirea legăturilor partidului cu masele largi de oameni ai muncii.

Considerăm că vizita delegației de vechi membri ai P.C.U.S. în Republica Populară Romînă, ca și vizita delegației de vechi membri ai Partidului Muncitoresc Romîn în Uniunea Sovietică contribuie la întărirea și mai puternică a colaborării frățești dintre partidele noastre și a prieteniei între popoarele romîn și sovietic, la strîngerea continuă a rîndurilor lagărului socialist, la consolidarea păcii generale și securității popoarelor.

Incă o dată vă urăm, dragi tovarăși, succese noi, tot mai mari, în activitatea nobilă de construire a societății socialiste.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!"

Vechi militanți ai P. C. U. S. în mijlocul tineretului

In impunătoarea clădire a Palatului C.F.R. a avut loc duminică seara o întîlnire de neuitat. In sala de festivități, în holul și pe scările Palatului, mulțime de tineri din toate colțurile Bucureștiului au întîmpinat pe oaspeții dragi — delegația de vechi militanți ai P.C.U.S. în frunte cu P. S. Moskatov, președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S. Cu cîntece și flori, cu aplauze și ovații ce nu se mai sfîrșeau — au fost întîmpinați și conduși oaspeții pînă la masa prezidiului. Tinerii din Capitală și-au dovedit cu toată căldura inimilor lor dragostea și recunoștința față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice pe ai cărui reprezentanți i-au avut în acea seară în mijlocul lor. Cînd tovarășul Dumitru Bejan, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. s-a ridicat pentru a-i saluta pe oaspeți, o liniște desăvîrșită s-a așternut asupra sălii.

„Fericita ocazie de a avea în mijlocul nostru pe cîțiva din cei mai în vîrstă și mai încercați reprezentanți ai gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice — a spus el printre altele — ne face să trăim o adîncă emoție. Această întîlnire va rămîne multă vreme proaspătă în amintirea noastră".

Vorbitorul a prezentat apoi entuziastului public rînd pe rînd pe fiecare membru al delegației și fiecare a fost primit cu ropote de aplauze.

Apoi a vorbit tineretului tovarășul Grigori Ivanovici Petrovski.

— E toamnă. O realitate pe care și voi cei tineri dar mai cu seamă noi cei bătrîni o simțim. Frunzele cad, serile sînt reci. Și totuși în seara aceasta am simțit în jurul nostru freamătul tineresc al primăverii, căldura ei, suflul ei înnoitor.

Cu aceste cuvinte și-a început povestirea sa Grigori Ivanovici. Tinerii ascultau atenți. Glasul plin de blîndețe și căldură, felul vioi, simplu, de a povesti al vorbitorului au făcut ca între vorbitor și ascultători să se creeze o apropiere desăvîrșită.

Pentru cîteva momente tinerii au uitat că au în fața lor un vechi luptător al P.C.U.S. Aveau impresia că Grigori Ivanovici e prietenul lor de cînd lumea și tot de cînd lumea ei se cunosc, stau și-l ascultă.

Despre Grigori Ivanovici Petrovski citiseră în ziare. Știau prea bine cît de zbuciumată a fost tinerețea lui. Ei cunoșteau de asemenea multe din luptele și biruințele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Dar evocarea făcută de către Grigori Ivanovici a dat viață tuturor acestor date cunoscute din cărți. Au trecut prin fața lor imagini despre atitudinea revoluționară, plină de spirit de sacrificiu, a tineretului, imagini întunecate, dureroase din închisoarea din Siberia, imagini pline de avînt din zilele Marii Revoluții, apoi imagini din lupta poporului sovietic pentru făurirea unei orînduiri sociale noi. Ca pe un ecran, în mintea fiecărui ascultător se succedau una după alta aceste imagini relatate de vocea caldă a povestitorului.

G. I. Petrovski a îndemnat pe tinerii din țara noastră să studieze cu pasiune marxism-leninismul, învățătură pe baza căreia vor avea posibilitatea să ducă mai departe steagul luptei pentru construirea socialismului și comunismului.

Cînd evocarea a luat sfîrșit tinerii au răsplătit din plin pe vorbitor aplaudîndu-l cu căldură.

Apoi împreună au asistat la desfășurarea unui bogat program artistic prezentat de Ansamblul U.T.M. și de echipa artistică a Palatului Pionierilor. Cîntecele populare romînești și sovietice cum ar fi „Hora cu strigături", „Luntrașii de pe Volga" și „Șapte babe blestemate" și dansuri populare dintre cele mai frumoase — care au fost primite cu mult interes și entuziasm — cu încheiat această seară de neuitat. S-a remarcat de asemenea programul orchestrei de acordeoane — executat cu multă gingășie de echipa artistică a Palatului Pionierilor — precum și alte numere prezentate, care au fost primite de asistență cu multă bucurie. Cuprinși de entuziasmul general și interpreții au pus parcă mai mult suflet ca altădată în interpretarea cîntecelor și dansurilor.

După încheierea programului, oaspeții au părăsit sala petrecuți de aplauzele și ovațiile nesfîrșite ale tinerelor gazde.

S. IONESCU

Citiți în pag. IV-a:

Sport Sport

La începutul anului de învățămînt politic U. T. M.

„Ce semeni, aia culegi"...

IAȘI (de la corespondentul nostru). —

Cine nu cunoaște această zicală înțeleaptă? O cunoaște și biroul organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea E.T.A.C.S din Iași. Numai că în aceste zile cînd s-au făcut ultimele pregătiri în vederea deschiderii anului de învățămînt politic membrii biroului au cam uitat de ea. De lucrul acesta s-au convins tinerii din întreprindere. vineri după amiază cînd trebuia să aibă loc deschiderea cercului politic. S-a făcut acest lucru? Nu! Iată de ce: acum cîteva zile propagandistul Mihai Lefter l-a rugat pe tînărul Cornel Hadadea să-i țină locul la prima lecție, sub motivul bine „întemeiat" că nu a avut timp să se pregătească. Și Cornel Hadadea, serviabil din fire, nu a putut refuza rugămintea, așa că înainte cu un sfert de oră de deschiderea cercului politic a răscolit de zor niște hîrtii cu însemnări după care predase acum un an de zile prima lecție. Grozav lucru; în cîteva minute s-a și pregătit! S-a făcut ora 16. În camera lui Hadadea intră tov. Ion Mateiaș, adjunctul cu învățămîntul politic, din biroul org. de bază U.T.M.

— Ești gata, Cornele? Așteaptă tinerii. Spune-mi cum se intitulează lecția ca să o anunț.

— Este titlul primei lecții din cursul seral „Cum au trăit"...

Dar Cornel Hadadea nu mai apucă să-și termine vorba cînd îl văzu pe Ion Mateiaș îngălbenindu-se ca ceara. Acesta reuși doar să-i mai spună:

— Bine, dar la noi tinerii s-au înscris la cercul „Cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei".

Văzîndu-se în asemenea încurcătură Ion Mateiaș și Cornel Hadadea au găsit la moment soluția: amînăm deschiderea noului an de învățămînt politic.

Un început promițător

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Dincolo de oraș, spre bariera Rîmnicu Sărat, întîlnești o clădire impunătoare. Zgomotul tractoarelor, al mașinilor-unelte, al ciocanelor care nu mai contenesc precum și flacăra vie, supărătoare, a aparatelor de sudură te lămuresc că aici se găsește Centrul mecanic Buzău. La acest centru lucrează 51 utemiști. Munca pe care o depun aceștia este deosebit de apreciată de conducerea unității. Și e firesc să fie așa. În tot centrul mecanic nu se găsește decît un singur neutemist venit de curînd în producție. Restul sînt cu toții membri ai organizației. Aici, într-adevăr organizația își trăiește viața.

În această organizație de curînd s-a terminat acțiunea de recrutare a cursanților pentru învățămîntul politic U.T.M. Secretarul organizației U.T.M., Dicianu Șerban, împreună cu propagandistul Marin Șerban au răspuns de secția mecanică, iar Mîntulescu Aurel și Mihai Vlad de secția fabricație. Ei au stat de vorbă cu fiecare tînăr, au discutat amănunțit despre cercul politic la care poate să se înscrie. Rezultatul? Nici un tînăr n-a rămas în afara cursurilor. Situația se prezenta astfel: opt utemiști sînt înscriși la învățămîntul de partid, iar 43 la învățămîntul politic U.T.M. 19 din aceștia s-au înscris în cercul politic pentru studierea Istoriei P.M.R., iar restul de 24 la cursul seral.

De curînd, într-un cadru festiv, la Centrul mecanic din Buzău a avut loc deschiderea anului de învățămînt politic U.T.M. Printre alții a vorbit tovarășa Despina Martinescu, membră a comitetului de partid, care a subliniat în mod deosebit legătura ce trebuie să existe între învățămîntul politic de organizație și producție. Apoi, în săli diferite, propagandiștii au expus prima lecție.

S-a remarcat mai ales lecția intitulată: „Cum au trăit și au luptat muncitorii și țăranii în regimul burghezo-moșieresc" expusă de tovarășul Mihai Vlad, propagandistul cursului seral. Acțiunile petroliștilor din anii 1933 povestite interesant de propagandist au menținut vie atenția cursanților. Lecția expusă de propagandistul cercului pentru studierea Istoriei P.M.R., tovarășul Marin Șerban, a suscitat discuții vii. Dovedind o temeinică pregătire propagandistul a răspuns numeroaselor întrebări puse de Ion Alionte, Gh. Stoica, Dumitru Fumea și de alții.

Entuziasm... dar și muncă organizatorică

Din activitatea organizației U. T. M. de la Institutul tehnic din Galați

Dacă cineva ar cere autorului acestor rînduri să-și rezume impresiile asupra Galațiului, în general, și asupra activității Institutului tehnic din acest oraș, în special, s-ar putea răspunde astfel: entuziasm, niciodată nu simți apăsarea provinciei.

S-ar părea deci, citind aceste cîteva rînduri introductive, că în continuare va urma un larg material conținînd aprecieri pozitive asupra activității organizației U.T.M. de la Institutul tehnic. Într-adevăr, se pot spune multe lucruri bune despre această activitate referitor la îmbunătățirea muncii profesionale, la activitatea pentru lichidarea numărului mare de restanțieri și repetenți, la îmbunătățirea frecvenței, la activitatea cercurilor științifice. Și ceea ce a apărut a fi ca cel mai important e dragostea de muncă, energia cheltuită fără drămuire de către conducătorii organizației U.T.M. din institut, tineri entuziaști care nu-și precupețesc eforturile.

Dar (veșnicul dar) entuziasmul, dragostea de muncă nu sînt de ajuns pentru a face viața de organizație vie, interesantă, atrăgătoare. Acestea sînt condiții importante, însă ele trebuie îmbinate cu o temeinică muncă organizatorică, care să ajute la transmiterea în rîndul masei de utemiști a sarcinilor ce revin studenților.

O ilustrare a lipsei capacității comitetului U.T.M. de a se apropia de cele mai acute probleme ale institutului, de a ridica interesul față de viața de organizație l-a constituit conferința pe institut de dare de seamă și alegeri a organizației U.T.M.

Ședința a început cu o dare de seamă întinsă pe 13 pagini cu rînduri dactilografiate strîns. După partea introductivă prea lungă și în care nu erau uitate nici evenimentele din Asia, Africa sau America, a urmat o lungă și plictisitoare trecere în revistă a problemelor care formează obiectul atenției organizațiilor U.T.M. din toate institutele de învățămînt superior. Dacă am înlocui cîteva nume și cîteva cifre, darea de seamă prezentată de comitetul U.T.M. de la Institutul tehnic ar fi valabilă și în facultățile din Timișoara, Cluj sau București. Darea de seamă nu s-a oprit asupra problemelor specifice muncii U.T.M.-ului în Institutul tehnic, n-a scos în evidență cele mai importante chestiuni care frămîntă studențimea din facultățile acestui institut. Totul s-a desfășurat conform unui vechi tipic: cîteva aspecte pozitive și alte cîteva negative, cîțiva eroi pozitivi și alți cîțiva negativi, iar la sfîrșit o filă și jumătate de propuneri, după ce înainte s-a făcut nelipsita analiză a muncii fiecărui membru al comitetului.

Ce-a urmat?

Discuțiile s-au urnit cu greutate din loc. Nu s-a găsit nimeni, timp de vreo 10 minute, care să se înscrie la cuvînt. Oare studenții delegați la conferință nu aveau de ridicat nici o problemă? Toate merg pe roate în munca U.T.M. la Institutul tehnic? Nimic din toate acestea.

În fapt, darea de seamă dăduse tonul.

În sfîrșit, primii înscriși. Speram că atmosfera de monotonie și plictiseală va dispare. Poate cel care citeau „Sportul Popular", sau cel care în fața mea, pe rîndul din mijloc, mînca semințe calm, aruncînd imperturbabil cojile pe bancă, vor începe să acorde măcar o atenție egală lucrărilor conferinței.

Vai nouă! Deziluzie. Vorbitorii se referă în cele mai multe cazuri la probleme administrative, de capitală importanță, cum ar fi faptul că fetele din cămin rîd prea mult, ceea ce „ne deranjează pe noi, băieții", despre lipsa perdelelor la etajul III, despre dispariția misterioasă a unor becuri și alte probleme la aceeași înălțime.

Au fost însă și unii — puțini la număr, din păcate — care au încercat să ridice unele probleme. De exemplu, studentul Alexandru s-a ocupat de o problemă care se pune nu numai în Institutul tehnic, ci și în alte multe institute de învățămînt superior din țară. E vorba de informările politice. El a arătat că acestea au fost slab pregătite, n-au dat naștere la discuții, iar unele dintre ele nici n-au atins măcar teme de actualitate.

Un alt student, David Craiu, s-a ocupat de munca profesională a studenților, dar ar fi fost bine ca el să se ocupe de această problemă nu numai în conferința de alegeri, ci în tot timpul anului, căci avea și el această muncă în cadrul comitetului. El a încercat să-și scuze slaba activitate, afirmînd că n-a avut timp.

Cele mai interesante contribuții la discuții au fost aduse însă nu de studenți, ci de secretarul organizației de partid al institutului și de rector.

Apoi s-au desfășurat propunerile de candidați, alegerile și totul s-a încheiat, seara, cu o reuniune, aceasta într-adevăr reușită.

Am stat apoi de vorbă cu unii studenți. Toți sînt dornici să-și aducă contribuția la activitatea U.T.M., interesantă, atractivă. De aceasta sînt conștienți și noii membri ai comitetului U.T.M., studenți fruntași, oameni capabili să muncească în comitet. Tocmai de aceea, spuneam la început, că impresia care se degajă din institut nu e aceea pe care ți-o lasă conferința amintită, de monotonie, ci de entuziasm, de dorință de a învăța, de dorință de a duce o interesantă activitate obștească. În acest sens trebuie să-și îndrepte eforturile noul comitet U.T.M., dinamizînd masa studenților, căutînd cele mai bune forme pentru viața de organizație dintr-un institut de învățămînt superior. Activiștii inimoși ai organizației noastre din Institutul tehnic din Galați sînt capabili de aceasta.

ANDREI MINCU

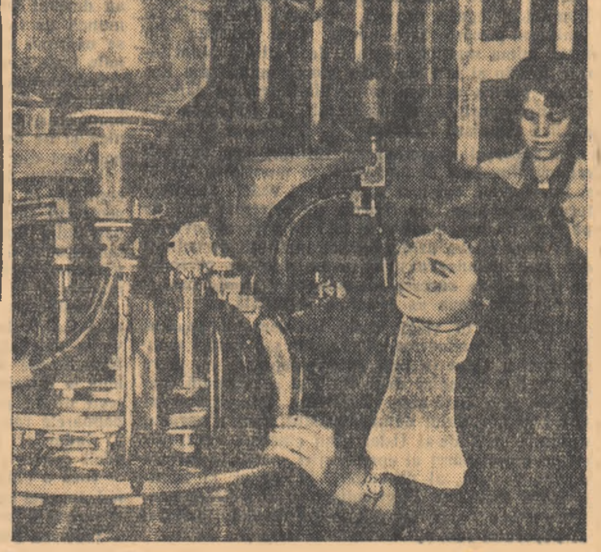

Mecanizarea proceselor de producție ușurează lucrul muncitorilor și sporește productivitatea muncii.

Maria Fotache, muncitoare în secția control tehnic și sortare a fabricii de rulmenți din Moldova folosește la sortarea rolelor cilindrice ale rulmenților un dispozitiv automat de sortare.

În fotografie: Maria Fotache în timpul lucrului.

Foto: AGERPRES

Năsăudul în sărbătoare

Omagiu adus lui George Coșbuc și Liviu Rebreanu

Aspect de la festivitatea desvelirii bustului lui George Coșbuc

Năsăudul a trăit duminică clipe puțin obișnuite.

Trenuri, mașini și căruțe, au adus aici o mulțime de oameni, de la academicieni pînă la țărani, să sărbătorească împreună pe doi dintre barzii literaturii noastre: George Coșbuc și Liviu Rebreanu. Pentru Coșbuc și Rebreanu, pentru amîndoi și, în același timp, pentru fiecare în parte, s-au pregătit cinstiri deosebite.

Să le relatăm: atribuirea, cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui George Coșbuc, a numelui de „George Coșbuc" Școlii medii Nr. 1, școală în care marele poet a învățat și de care sînt legate începuturile sale literare, dezvelirea bustului poetului, iar pentru Liviu Rebreanu — inaugurarea unei săli memoriale. Festivitatea s-a bucurat de prezența academicienilor Tudor Vianu și Emil Petrovici, Mihai Gafița, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Nagy Istvan, membru corespondent al Academiei R.P.R., președintele Filialei Uniunii Scriitorilor din Cluj, reprezentanții organelor de partid și de stat, soția scriitorului Rebreanu — Fani Rebreanu, țărani care l-au cunoscut pe Coșbuc și pe Rebreanu, elevi, studenți, absolvenți ai școlilor năsăudene.

Tov. Ion Borca, director general în Ministerul Învățămîntului, a dat citire ordinului ministrului Învățămîntului care, în baza decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., atribuie numele lui George Coșbuc Școlii medii nr. 1 din Năsăud.

Cîndva, în urmă cu ani, a mai fost aici, pe același loc, un bust aproape asemănător. Însă fasciștii, într-o dimineață de toamnă, prin anul 1943, l-au luat și l-au mutilat. Tîrziu, bustul tăiat în mai multe bucăți, a fost găsit într-o pivniță a unui regiment militar din Bistrița. El a fost adus la Năsăud și expus ca o piesă de muzeu. Și iată că același sculptor a dăltuit din nou din bronz chipul poetului.

Corul școlii a cîntat o odă. Pînza albă ce a învelit noul bust de bronz al lui Coșbuc a fost dată la o parte. S-au rostit cuvinte emoționante. Au impresionat amintirile academicianului Tudor Vianu despre Coșbuc și Rebreanu, au impresionat cuvintele rostite cu mult patos de profesorul universitar Ion Breazu, Kulcsár Francisc, președinte al comitetului executiv al Sfatului Popular regional Cluj, Nagy Istvan, membru corespondent al Academiei R.P.R., președintele Filialei Uniunii Scriitorilor din Cluj, Husar Alexandru și de unii dintre absolvenții școlii din Năsăud. Au impresionat cuvintele rostite de țăranul Ion Hordoan din comuna lui Coșbuc și Vasile I. Tabără din Prislop.

De la școală și pînă la Arhiva Statului în oraș, unde alături de sala memorială a lui Coșbuc s-a deschis și sala închinată amintirii lui Liviu Rebreanu, este o distanță nu prea mare. Mulțimea umpluse străzile. Greu se putea pătrunde în sală.

Cei mai mulți poposeau aproape în fața fiecărui obiect și document expus în încăperile sălilor. În sala închinată lui Coșbuc atrag atenția documentele care vorbesc îndeosebi despre școala literară a lui Coșbuc — Societatea „Virtus romana rediviva" („Virtutea romană reînviată"), revista „Musa Someșană" în care și-a publicat Coșbuc primele sale poezii, fotocopii după manuscrise ale poeziilor de debut ale poetului, ale traducerilor, cartea de aur a școlii în care este trecut și Coșbuc pe cînd era elev în clasa a IV-a, un ierbar care cuprinde 25 de plante culese de Coșbuc cu denumirile în limba romînă, maghiară și latină și multe alte documente.

Sala deschisă în memoria lui Liviu Rebreanu reușește și ea să dea vizitatorilor o viziune clară asupra vieții și operei scriitorului. Este expusă o parte din biblioteca sa.

Sărbătoarea închinată lui Coșbuc și Rebreanu a continuat cu prezentarea unui program artistic, inspirat din operele lor. Curse speciale au dus apoi pe excursioniști în comunele lui Coșbuc și Rebreanu pe care le-au vizitat.

MARIN OPREA
MIRCEA MUNTEANU
corespondenții „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Un băiat inimos

(Urmare din pag. I-a)

cut tovarășul împuternicit a mers din casă în casă să-i cunoască pe oameni, gospodăriile lor, puterea lor economică.

Abia în timpul iernii s-a apucat și de hîrtii. A întocmit pentru fiecare gospodărie în parte obligațiile, cantitatea cotelor și data exactă cînd ele trebuie predate. Înainte de predarea cotelor, împuternicitul organiza adunări populare, în care se lămureau toate problemele legate de predarea cotelor.

Ștefan Nicolae, împuternicitul, e om al pămîntului, taică-său e colectivist în Dobrogea. De mic copil a stat la coarnele plugului. Școală multă n-are, în schimb are inimă. Iar în munca de împuternicit îți trebuie inimă. Ștefan Nicolae a știut să înțeleagă pe săteni și să se apropie de ei.

Erau anul trecut oameni care tărăgănau de pe o zi pe alta predarea cotelor, cum e cazul lui Ioan Vințe sau al lui Ioan Haiduc din Căpușu Mic. Cînd a venit la Sandor Gheorghe din Agîrbiciu, care de cîțiva ani nu mai achitase cota de carne și rămăsese dator cu 168 kg., acesta l-a primit cu vorbe nu tocmai prietenoase.

Ștefan Nicolae nu s-a supărat. S-a gîndit doar cu mînie la împuternicitul dinaintea lui, care s-a făcut urît de oameni prin metodele sale și a căşunat mult rău prin asta statului. Cu un calm și o perseverență uluitoare mergea din casă-n casă, povestind oamenilor unde ajung cotele predate de ei. Sătenii au început să-și dea seama că noul împuternicit muncește răbdător cu oamenii și-i face să înțeleagă că prisosul acesta e întors de stat nu o dată, ci de cîteva ori. Iar cînd „băiatul ăsta inimos" a obținut reducerea cotelor lui Sandor Gavrilă din Agîrbiciu, ale lui Costea Vasile din Căpușu Mare, oameni bătrîni, greșit impuși, care la unele produse trebuiau să dea numai 50 la sută, oamenii și-au zis:

— Asta, frate, e unul așa cum trebuie.

Acum, de zilele cînd mai erau săteni ce nu-și achitaseră cotele, Ștefan Nicolae își aduce doar aminte. Asta e acum o chestiune a trecutului. Sandor Gheorghe, cel care l-a primit urît anul trecut, a venit cu cota de carne pe întregul an: 42 kg. Era tare încurcat și nu-și găsea cuvintele.

— Tovarășe Ștefan, iartă-mă pentru cuvintele acelea. Bine ai făcut că m-ai sfătuit să-mi predau cota atunci. Și acum, uite, am adus carnea pentru acest an. Mi-e mai ușor să dau așa, decît să las să se strîngă datoriile.

Dacă Ștefan Nicolae ar fi ținut mai mult la un orgoliu orb și ar fi făcut cine știe ce acte împotriva lui Sandor Gheorghe pentru „insultarea" împuternicitului ar fi fost, mă rog, legal. Împuternicitul a dat dovadă de răbdare și a cîștigat un om, care a venit să-i ceară pînă la urmă iertare, dîndu-și seama că greșise. Ce părere aveți, a procedat bine?

În Căpușu Mare nu sînt oameni cu cotele nepredate. Ștefan Nicolae are o aniversare frumoasă, după munca sa: cotele achitate sută la sută. Sînt oameni ca Vințe P. Ioan din Căpușu Mare, Vasile Abrudan din Straja, Vădan Gheorghe din Căpușu Mic, Ioan Sandor din Agîrbiciu și alții, care la începutul anului își predau cotele de carne pe tot anul. Mare parte a sătenilor vin fără nici o chemare să-și dea cotele.

Predarea la timp a cotelor nu mai e o problemă pentru împuternicit. El duce acum bătălia ca produsele date statului să fie de calitate superioară.

Ștefan Nicolae, „băietanul acesta inimos", a ajuns un om iubit în satele unde e împuternicit. La Căpușu Mare cotele sînt la zi. Odată cu recoltarea cartofului și porumbului se dau cotele și la aceste produse.

Iată, sătenii din Straja l-au anunțat singuri pe împuternicit:

— Veniți de grabă cu mașina la Straja, că vrem să dăm cotele de cartofi la stat.

Și moșul nu se lăsa, se ținea cu paharul după împuternicit:

— Hai că nu te văd oamenii.

Ștefan Nicolae zîmbi moșului. Acum un an situația a fost proastă la colectări. Azi Căpușu e fruntaș pe regiune, cotele sînt achitate.

Au primit Steagul roșu de producție

Minerii de la Lupeni au sărbătorit duminică primirea distincției Steagul roșu de producție de exploatare fruntașă pe țară în sectorul cărbune brun, acordat de Ministerul Minelor și C.C. al Sindicatului muncitorilor mineri.

La festivitatea care a avut loc tov. Aron Criștea, directorul exploatării Lupeni, a înfățișat rezultatele obținute în prima jumătate a acestui an cînd sarcinile minerilor au fost mai greu de îndeplinit. Totuși datorită dezvoltării întrecerii socialiste, organizării judicioase a lucrului și mai ales extinderii experienței înaintate a fruntașilor, minerii de la Lupeni au putut să recupereze pierderile de producție din primele luni ale anului, care totalizau 6.235 tone de cărbune, și au dat peste planul primului semestru 1.761 tone de cărbune cocsificabil. În această perioadă productivitatea muncii a crescut cu 3 la sută peste sarcina planificată.

Încrezători în puterea lor de muncă minerii de la Lupeni luptă cu abnegație pentru îndeplinirea înainte de termen a planului anual. Pînă la 14 octombrie ei au întrecut prevederile planului la zi cu 22.408 tone de cărbune cocsificabil.

Tehnica cehoslovacă în continuu progres

Fără a fi o expoziție de mare anvergură, care s-ar întinde în zeci de săli, expoziția instrumentelor și aparatelor medicale de producție cehoslovacă, deschisă ieri în Capitală, în localul reprezentanței comerciale a Republicii Cehoslovace din strada Ofetari nr. 3 stîrnește interesul vizitatorului. Parcurgînd standurile expoziției, ochiul îți este impresionat de utilul și esteticul ce se îmbină în mod armonios. Ne aflăm la o perioadă relativ scurtă de la o altă expoziție cehoslovacă deschisă în Capitală, aceea a bunurilor de larg consum. Noua expoziție, a instrumentelor și aparatelor medicale face parte din ciclul de expoziții prin care țara frățească intenționează să facă cunoscute oamenilor muncii din țara noastră ultimele realizări ale industriei cehoslovace în plină dezvoltare.

Cu deosebit interes se oprește vizitatorul în fața produselor întreprinderii de stat pentru comerțul exterior „Chirana" ale cărei produse sînt cunoscute atît în țară cît și peste hotare prin calitatea și aspectul lor plăcut. Aparatele Röntgen dintre care unele cu tensiuni reglabile pînă la 150.000 V, cele cu anodă rotativă ca și instalațiile de terapie dentară au darul să facă cunoscute realizările pe care le obține în acest domeniu industria țării prietene.

Cu multă amabilitate prietenii cehoslovaci îți vorbesc despre calitățile noului aparat Röntgen unit, cel mai mic aparat de acest gen din lume, despre bormașina dentară cu 7000 de turații pe minut, despre lampa de raze ultraviolete cu ultimele modificări făcute în cursul acestui an.

În cea de a doua sală a expoziției privirea îți este reținută de un panou pe care este montat un labirint de țevi de diferite dimensiuni. Explicația este simplă. Luptînd pentru înlocuirea țevilor de metal cu cele de sticlă neutrală, în special în industriile alimentare și chimice oamenii muncii cehoslovaci au făcut pași însemnați. Se află aici expuse coturi înclinate la 45, 90, 145 de grade, teuri, reductori, ventile de sticlă ce rezistă cu succes la o temperatură de peste 120 grade și la o presiune de 20 atm.

Indiferent dacă ești specialist în mînuirea instrumentelor și aparatelor medicale expuse, sau un simplu vizitator, expoziția deschisă are darul să-ți îmbogățească cunoștințele cu unele dintre ultimele realizări ale tehnicii înfăptuite de specialiști din Republica Cehoslovacă.

I. NEACȘU

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SOVIETICE

Ocolul pămîntului împreună cu un mare scriitor*)

„Viața este minunată, între altele și pentru că omul poate călători". Aceste cuvinte ale marelui scriitor rus I. A. Goncearov pot figura ca motto pe oricare nouă ediție a unor cărți ce l-au fermecat din totdeauna pe cititor — și „Robinson Crusoe" al lui De Foe, și „Ultimul mohican" al lui Fenimore Cooper, și romanele lui Jules Verne și — de ce nu? — „Odiseia" lui Homer. Există o anumită atracție a cărților care implică într-un fel sau într-altul călătoriile. Această atracție izvorăște din setea firească a omului de a cunoaște și alte orizonturi decît acelea care îi înconjoară viața zi de zi. Călătoriile aduc nu numai mireazma necunoscută a pămînturilor încă nestrăbătute, ci și pun la încercare voința omului, tenacitatea, curajul, inventivitatea lui. Cărțile de călătorie au infirmat ideea că aventura, peripețiile fabuloase pot fi numai rodul închipuirii. Istoria adevărată a unor peregrinări reale, a înfruntării unor greutăți reale a făcut de mult celebre cărțile scandinavului Amundsen, ale francezului Bougainville, ale romînului Jean Bart, care înainte de a ține condeiul în mînă, au fost călători, marinari, exploratori.

„Fregata Pallada" a lui I. A. Goncearov, care a apărut de curînd în traducere romînească, reprezintă cazul invers. Înainte de a străbate mările pe bordul fregatei care i-a dat titlul cărții, autorul ei era un încercat maestru al cuvîntului. „Fregata Pallada" i-a dat prilejul să-și complecteze opera cu una din cele mai pasionante cărți de călătorie din literatura mondială.

În octombrie 1852, cînd a plecat în călătoria sa în jurul lumii, Ivan Alexandrovici Goncearov (1812—1891) scrisese deja romanul „O poveste obișnuită" și publicase nuvela „Visul lui Oblomov", germenele celebrului roman de mai tîrziu. Ce l-a îndemnat pe Goncearov să plece? Situația politică din Rusia țaristă care făcea cu neputință publicarea imediată a unui roman atît de ascuțit antifeudal ca „Oblomov"? Un subtil proces de gestație artistică asemănător cu acela al lui Flaubert care, după descrierea platitudinii provinciei franceze în „Doamna Bovary", s-a avîntat și el spre exotismul lui „Salambo"? Dorul de a călători pur și simplu sau, poate, cîteștrele laolaltă?

Goncearov păstrează tăcere asupra pricinilor care l-au făcut să părăsească pentru un timp îndelungat Rusia. El a plecat în calitate de secretar al unui amiral rus însărcinat să ducă tratative comerciale cu guvernul japonez. Călătorind pe fregata „Pallada" scriitorul a avut prilejul să viziteze Anglia, insula Madera, a ocolit Africa, s-a oprit la Capul Bunei Speranțe făcînd o incursiune în sudul continentului african, a vizitat Malaya, China, Japonia, Filipinele. La întoarcere a străbătut întreaga Siberie.

Scriitorul ne previne de la bun început asupra spiritului realist, anti-romanțios, în care își va face însemnările de călătorie: „Minuni, poezie! Am mai spus că minuni nu există: călătoriile nu mai au nimic miraculos. Nu m-am luptat cu lei și tigri și nici nu am gustat carne de om.. Ce minune mai e acum să vezi un palmier sau un banan, nu într-un tablou ci în natură, pe pămîntul din care cresc acești copaci, să mănînci de-a dreptul din pom guave, mangu și ananași?... Ce-i de mirare să te pierzi prin pădurile uriașe, nemărginite, de cocotieri, să te încurci prin liane printre copacii înalți ca niște turnuri sau să te întîlnești cu ciudații noștri frați de culoare?... mai curînd m-am îndepărtat decît să mă apropii de minuni, la tropice, ele nu există. Acolo, totul e la fel, totul e simplu. Nu sînt decît două anotimpuri, și asta e mai mult o vorbă, căci, de fapt, nu există decît unul: iarna e cald, iar vara, foarte cald.."

Fermecătoarea ironie a acestor rînduri are un triplu tăiș. Pe de o parte, scriitorul care n-a pus încă niciodată piciorul pe bordul unei corăbii pentru a se avînta spre țărmuri necunoscute, mimează blazarea unui bătrîn „lup de mare" pentru care „minunile" exotismului nu mai există de mult. Pe de altă parte, însăși demonstrația despre „banalitatea" tropicelor unde anotimpurile ar fi, chipurile, mai puțin interesante pentru că sînt mai „monotone" și mai puțin numeroase, ascunde sub aparența și naivitate o idee contrarie, știut fiind că tot ceea ce iese din comun interesează. Și în sfîrșit, e limpede că Goncearov își îndreaptă ironia în special și în primul rînd împotriva acelor cititori ai cărților de călătorie care văd în orice vas cu pînze o corabie de pirați și savurează exclusiv luptele cu lei și tigri sau ospețele barbare cu carne de om.

Interesul neobosit cu care cititorul se apleacă asupra paginilor „Fregatei Pallada" nu este alimentat de nici un pitoresc ieftin obținut cu mijloacele de mult răsuflate ale cărților poștale colorate sau ale senzaționalului în care extravaganța aventurii face casă bună cu inexactitatea. Dacă cititorul pur și simplu nu poate lăsa cartea din mînă, aceasta e datorită în primul rînd realismului *lui Goncearov. Autorul lui „Oblomov" și al „Poveștii obișnuite" respectă adevărul și-l redă în culori cît mai exacte pînă în cele mai fine și aproape imperceptibile nuanțe. Aceasta e metoda lui de creație. Poezia, farmecul „minunile" însemnărilor lui de călătorie nu sînt date de mijloace exterioare, de evenimente născocite și nemaivăzute. Ele izvorăsc din emoția, uimirea, noutatea și prospețimea impresiilor omului care vede pentru întîia dată meleaguri străine. Toate acestea îl cuprind și pe cititor încă de la primele pagini, pentru că geniul lui Goncearov știe să le comunice cu o rară poezie.*

Oricine își dorește o călătorie în jurul pămîntului. Dar să faci ocolul pămîntului în tovărășia unui mare scriitor, aceasta întrece visurile cele mai îndrăznețe ale multora. Un scriitor ca Goncearov știe să însuflețească descrierile cu forța artistică a marilor pictori sub penelul cărora peisajele par că prind viață aevea. Cine a citit „Fregata Pallada" și nu s-a lăsat vrăjit de descrierea țărmurilor Maderei, a „străvechiului colțișor uitat de lume", insule Liu-Kiu, sau a cheiurilor aglomerate ale Șanhaiului? Un om de cultură ca Goncearov știe să facă călătoria nu numai atrăgătoare dar și instructivă. „Fregata Pallada" te informează pe neobservate asupra istoricului Londrei, a obiceiurilor filipinezilor și a relațiilor dintre diferitele naționalități din Hong-Kong. Un umanist ca Goncearov știe să dezvăluie complexitatea raporturilor sociale și să trezească ura împotriva nedreptății. „Omul cu ochii reci", colonialistul rapace, britanicul rege al comerțului, întîlnit pretutindeni, în mijlocul peisajelor luxuriante ca și în asprimea pustiului, îl indignează cel mai mult pe scriitor, fiind singurul element care tulbură „tabloul în plină și neașteptată desfășurare al lumii".

Și ce artist al cuvîntului este Goncearov! Formulele cele mai laconice caracterizează o întreagă stare de lucruri (la Londra unde cămătarii se iau la întrecere cu escrocii, „arta de a închide lacătele intră în conflict cu arta de a le deschide".) Din sutele de oameni care se perindă în paginile acestor însemnări de călătorie, fiecare are o personalitate proprie, individualizată, pe care ai putea s-o recunoști dintr-o mie. Din sutele de vieți omenești pe care le istorisește Goncearov, nu este una care să nu te pasioneze ca un roman. Și ce variată gamă lirică, de la înflorarea reținută, potolită pe care o inspiră măreția răsăritului de soare pe mare, pînă la tumultul marilor uragane. Satira incisivă din descrierea metropolelor capitaliste se îmbină cu un umor cald specific rusesc în descrierea vieții și muncii matrozilor de pe fregată.

Citește „Fregata Pallada" ale cărei pagini îți dau emoțiile, cunoștințele și... amintirea unei călătorii reale în jurul lumii.

AL. RAPIȚEANU

---

*) I. A. Goncearov — „Fregata Pallada", în romînește de Radu Tudoran și M. Mihail, Ed. Cartea Rusă, Colecția Roman-Gazetă, 1956.

Două prețioase lucrări

„Literatura clasică rusă"

INDICE BIBLIOGRAFIC *Ed. Cartea Rusă 1956*

O lectură instructivă pentru cititorul dornic să capete cunoștințe sistematice despre clasicii literaturii ruse și, în același timp, un îndemn la citirea operelor de seamă ale acestei mari literaturi. Volumul cuprinde prezentări, semnate de Tamara Gane, Tatiana Nicolescu etc. ale vieții și creației scriitorilor de frunte, începînd cu dramaturgul Fonvizin — inițiatorul „tendinței realiste demascatoare" după expresia lui Gorki — și sfîrșind cu ultimii realiști critici ruși: Kuprin, Pediacev, Veresaev, precum și ale clasicilor literaturii ucrainene: Taras Șevcenko, I. Franko, M. Koțiubinski. Precedate de o documentată introducere, aceste scurte articole care urmăresc să dea o imagine succintă a creației fiecărui scriitor, contribuie la formarea unei vederi de ansamblu asupra evoluției literaturii ruse pînă la revoluție, la înțelegerea profundului său umanism.

V. Ozerov: „Chipul comunistului în literatura sovietică"

STUDII DE CRITICA LITERARA, *Ed. Cartea Rusă 1956.*

Eroului cel mai înaintat al literaturii sovietice, întruchipare a celor mai înalte însușiri morale, îi sînt închinate articolele lui Ozerov reunite în acest volum. Urmărind cum se reliefează în diferite opere de mare valoare artistică chipul comunistului — Levinson, Davidov etc. — autorul combate în același timp tendința greșită a unor scriitori de a prezenta schematic pe militanții partidului. Lucrarea lui Ozerov subliniază rolul deosebit pe care-l joacă eroii pozitivi realizați cu autentică măiestrie în educarea comunistă a tinerei generații.

Evenimentele ZILEI

Ieri la ora 12 (ora Moscovei) au început la Kremlin tratativele dintre delegaţiile guvernamentale ale U.R.S.S. şi Japoniei cu privire la normalizarea relaţiilor dintre cele două ţări.

Din partea sovietică participă la tratative N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. (conducătorul delegaţiei), N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi alţi oameni de stat sovietici. Delegaţia japoneză este condusă de către Itiro Hatoyama, primul ministru al Japoniei.

In cadrul primei şedinţe, a luat cuvîntul N. A. Bulganin. După ce a salutat pe dl. Hatoyama şi delegaţia guvernamentală japoneză, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a vorbit despre însemnătatea stabilirii relaţiilor de bună vecinătate între Uniunea Sovietică şi Japonia.

„In năzuinţa sa sinceră de pace cu Japonia — a arătat apoi N. A. Bulganin — şi ţinînd seama de doleanţele ei, Uniunea Sovietică a mers în întîmpinarea părţii japoneze printre altele şi în problema teritorială în cadrul tratativelor precedente cu privire la încheierea unui tratat de pace Dar cu toate acestea, Japonia n-a fost gata să semneze tratatul de pace şi ne-a propus să normalizăm relaţiile sovieto-japoneze fără a încheia în momentul de faţă un tratat de pace, rămînind ca tratativele cu privire la încheierea tratatului de pace, inclusiv problema teritorială, să fie continuate după restabilirea relaţiilor diplomatice dintre ţările noastre. Am acceptat această propunere a părţii japoneze“.

In încheiere, N. A. Bulganin a arătat că tratativele anterioare ca şi schimbul de scrisori ce a avut loc de curînd, uşurează sarcina care stă în faţa celor două delegaţii şi şi-a exprimat speranţa că de data aceasta tratativele vor fi încununate de succes.

După aceea a luat cuvîntul premierul japonez I. Hatoyama. In cuvîntarea rostită, el s-a referit la schimbul de scrisori avut cu N. A. Bulganin. Hatoyama a arătat că în scrisoarea sa din 11 septembrie a.c. a rugat ca „partea sovietică să accepte continuarea tratativelor în problema teritorială, şi să accepte totodată următoarele cinci principii şi anume: 1) încetarea stării de război dintre cele două ţări, 2) schimb de reprezentanţe diplomatice la nivelul ambasadorilor, 3) repatrierea imediată a cetăţenilor japonezi rămaşi în Uniunea Sovietică, 4) intrarea în vigoare a convenţiei cu privire la pescuit, semnată la 14 mai 1956 şi 5) sprijinirea de către Uniunea Sovietică a cererii Japoniei cu privire la admiterea ei în O.N.U. S-a propus totodată ca pe măsura posibilităţilor să se adopte hotărîri în problemele asupra cărora cele două părţi au căzut de acord în cadrul tratativelor de la Londra şi Moscova. Pornind de la această înţelegere — a spus primul ministru al Japoniei — am propus să se înceapă tratative în vederea normalizării relaţiilor dintre cele două ţări“.

Agenţia TASS transmite că după un schimb de păreri, părţile au căzut de acord să delege din partea celor două delegaţii, reprezentanţi plenipotenţiari, însărcinîndu-i să discute în prealabil şi să supună examinării delegaţiilor guvernamentale ale U.R.S.S. şi Japoniei documente corespunzătoare asupra cărora s-a căzut de acord. Reprezentantul părţii sovietice este A. A. Gromiko, iar al părţii japoneze — Maţumoto.

Tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie, în spiritul înţelegerii reciproce şi al dorinţei celor două părţi de a contribui la normalizarea cît mai grabnică a relaţiilor sovieto-japoneze.

Data viitoarei şedinţe va fi fixată ulterior.

Sîmbătă seara a avut loc ultima şedinţă a Consiliului de Securitate. Cu aceasta s-au încheiat dezbaterile în Consiliul de Securitate al O.N.U. asupra problemei Canalului de Suez. Incă înainte cu o zi, după cea de a treia şedinţă secretă a Consiliului, s-a anunţat că în urma schimbului de păreri dintre miniştrii Afacerilor Externe ai Egiptului, Angliei şi Franţei şi a discutării problemei Suezului în cadrul şedinţelor secrete a fost realizat un acord cu privire la cele şase principii (cunoscute deja cititorilor noştri din comentariul publicat în nr. de duminică), principii care trebuie să corespundă rezolvării pe cale paşnică a problemei Suezului.

Se părea la prima vedere că acceptarea celor şase principii dovedesc din partea Angliei şi Franţei că au renunţat de fapt la rezoluţia propusă anterior, prin care încercau să impună Egiptului un „control internaţional“ asupra Canalului. La şedinţa de sîmbătă s-a văzut însă că lucrurile nu stau tocmai aşa. Ministrul englez al Afacerilor Externe, Lloyd, luînd cuvîntul, a prezentat în numele Angliei şi Franţei un proiect de rezoluţie care, pe lîngă prima parte ce cuprindea cele şase principii, conţinea o a doua parte care nu făcea altceva decît să repete proiectul anglo-francez prezentat la începutul dezbaterilor.

Au mai luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, Favzi, reprezentantul Iranului, D. Abdoh, Secretarul de Stat al S.U.A., Dulles, ministrul Afacerilor Externe al Iugoslaviei, K. Popovici şi alţii.

In cadrul acestei şedinţe a luat pentru a doua oară cuvîntul D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. El a arătat, că deşi încă nu sînt înlăturate greutăţile şi piedicile care stau în calea rezolvării problemei Suezului, totuşi s-a continuat tendinţa spre îmbunătăţirea atmosferei. Evenimentele au arătat că metoda tratativelor dă roade şi merită să fie aplicată şi pe viitor. Contactul stabilit în aceste zile între reprezentanţii Angliei şi Franţei, pe de o parte, şi cel al Egiptului pe de altă parte, a arătat Şepilov, — „este fără îndoială un fapt pozitiv care trebuie să fie înscris la activul O.N.U.“.

Faptele au dovedit că Egiptul s-a situat de la bun început pe o poziţie maleabilă. pe o poziţie care dovedea dorinţa sa de a se ajunge la o rezolvare a conflictului Suezului, rezolvare care să nu ştirbească suveranitatea sa de stat. Cu totul altă atitudine au luat guvernele Angliei şi Franţei. Ele au adoptat o poziţie rigidă, lucru care a dus la îndelungi tergiversări în rezolvarea litigiului cu privire la Suez. Ba au mers pînă acolo încît au început chiar să zăngănească armele. Nevoiţi — date fiind presiunile opiniei publice — să adopte o poziţie mai realistă, Anglia şi Franţa au început convorbirile cu Egiptul. Cu toate astea, după cum s-a văzut atunci cînd s-a făcut un pas înainte ele au căutat să tragă înapoi, aducînd pe tapet, pe lîngă cele şase puncte şi altele al căror izvor este aşa numita „platformă a celor 18 state“. Or, se ştie că această platformă urmăreşte internaţionalizarea Canalului de Suez, adică anularea de fapt a actului suveran al guvernului egiptean.

Iată de ce reprezentantul sovietic n-a putut fi de acord cu cea de a doua parte a rezoluţiei anglo-franceze. Punîndu-se la vot, primele şase puncte au fost adoptate în unanimitate. Pentru partea a doua au votat 9 membri ai Consiliului; U.R.S.S. şi Iugoslavia au votat împotrivă. După cum se ştie, pentru o hotărîre a Consiliului de Securitate este necesar votul unanim al tuturor membrilor săi permanenţi. Deoarece U.R.S.S. a votat contra, partea a doua a rezoluţiei a fost respinsă. Cu aceasta, discutarea problemei Canalului de Suez în Consiliul de Securitate a luat sfîrşit.

Realizarea acordului cu privire la cele şase principii a fost primită cu mult interes de opinia publică mondială. Vrînd, nevrînd, unii corespondenţi de presă sînt nevoiţi să recunoască în aceasta o lovitură morală dată partizanilor zăngănirii armelor.

Discutarea problemei Suezului în Consiliul de Securitate a dovedit încă odată că în zilele noastre orice problemă internaţională poate şi trebuie să fie rezolvată prin metoda tratativelor. Ea a dovedit că metoda tratativelor este calea cea mai bună de lichidare a divergenţelor.

Duminică, D. T. Şepilov a părăsit pe calea aerului New York-ul. La plecare a făcut o declaraţie reprezentanţilor presei.

D. L.

Cum trăiesc ucenicii din Germania occidentală

Ca în toate ţările capitaliste şi în Republica Federală Germană tineretul — şi înainte de toate ucenicii — serveşte patronatului pentru a obţine un profit cît mai ridicat. In legătură cu aceasta aş putea da numeroase exemple.

In primul rînd, faptul că unui tînăr îi este foarte greu să găsească o fabrică la care să intre ucenic. Aşa se face că mulţi tineri intră în fabrică fără a avea stadiul de ucenicie. Ei sînt astfel angajaţi ca muncitori necalificaţi. Dacă se întîmplă totuşi ca un tînăr să găsească un loc într-o fabrică pentru a intra ucenic, perioada de ucenicie durează mai mult decît este necesar în scopul binecunoscut de a obţine profituri în urma exploatării muncii acestui ucenic.

Am să dau un exemplu privitor la instruirea profesională a unui ucenic, în industria metalurgică de pildă, pe care o cunosc mai bine. Trebuie spus de la bun început că perioada de instruire este foarte grea. Chiar din primul an ucenicului îi este impus să lucreze aproape tot atît cît un muncitor. Inainte trebuia să muncească 48 de ore, dar anul acesta, cu începere de la 1 august, datorită unei lupte grele am obţinut reducerea săptămînii de lucru a ucenicului la 45 de ore plătindu-i-se salariul integral.

Deoarece la noi în Germania occidentală se resimte o mare lipsă de cadre didactice în şcolile profesionale şi de meserii, din cele 45 de ore amintite mai sus ucenicii nu primesc decît 4 sau 5 ore de instruire teoretică. In rest ei lucrează în întreprindere. Aici, de cele mai multe ori ucenicii sînt folosiţi fără a primi vreun fel de îndrumări teoretice, astfel că, fireşte, ei nu pot căpăta o calificare bună. Din această cauză se întîmplă deseori că ucenicul, la sfîrşitul lungii sale perioade de instruire nu reuşeşte la examen, trebuind să mai înveţe încă un an şi jumătate. Dacă ucenicul vrea totuşi să se perfecţioneze cît de cît din punct de vedere teoretic, el trebuie să urmeze, după orele de muncă, un curs seral unde mai plăteşte două mărci pe oră din salariul său, care şi aşa este mic în raport cu munca depusă în fabrică.

Un ucenic cîştigă în toţi cei 3 ani 60—95 mărci pe lună deşi în anul doi şi trei lui i se impune să producă tot atît cît un muncitor calificat. Lucrurile s-ar părea că se schimbă după această perioadă de instruire a ucenicului. Realitatea este însă mult mai amară căci chiar după terminarea uceniciei patronul îi plăteşte tînărului care nu a împlinit încă 21 de ani, mai puţin decît salariul care i se cuvine. Trebuie de asemenea amintit că în ţară la noi nu există nici o lege care să reglementeze salariul acelor tineri care n-au reuşit să se califice.

Pentru tinerii muncitori care şi-au terminat ucenicia există o lege care reglementează salariile lor, bineînţeles tot într-un fel care convine cel mai mult patronilor. Astfel potrivit contractului de salariu pentru muncitorii şi funcţionarii din industria fierului, metalelor şi electrică, se plăteşte după vîrstă. Celor care au peste 20 de ani, 90 la sută din salariu, celor care au împlinit 18 ani — 80 la sută, celor care au peste 16 ani — 70 la sută. Iar cei mai tineri de 16 ani, numai 60 la sută din salariul muncitorilor care au împlinit 21 de ani. Iată deci cum tineretului din Germania occidentală îi este frustată sistematic de către marii patroni răsplata muncii sale.

Dar patronii mai găsesc şi alte căi pentru răpirea drepturilor elementare ale tineretului muncitor vest-german. Se întîmplă adesea ca după terminarea stagiului de ucenicie, tinerii să fie imediat concediaţi, deoarece nu mai aduc patronului un cîştig corespunzător. Alteori tinerii muncitori calificaţi — din cauza condiţiilor proaste şi a remunerării slabe a muncii lor — îşi părăsesc profesia şi încep să lucreze ca muncitori necalificaţi deoarece salariile tarifare sînt prea mici.

O problemă importantă pentru tineretul muncitoresc din Germania occidentală este protecţia muncii. Din cauza lipsei de grijă faţă de sănătatea oamenilor muncii şi a securităţii lor în producţie, numai în 1954, s-au înregistrat peste două milioane de accidente de muncă şi cazuri de boli profesionale. Peste 100.000 de oameni au suferit accidente atît de grave încît au trebuit să fie pensionaţi. Numai în prima jumătate a anului 1954 s-au întîmplat 2897 accidente mortale (în total în anul 1954 circa 4.000). In proporţie de 95 la sută acestea se datoresc ritmului infernal de muncă şi al orelor de muncă prelungite, consecinţa nefastă a faptului că în Germania occidentală omul este o anexă a maşinii.

Care sînt urmările acestei crunte exploatări a tineretului? In primul rînd faptul că mulţi tineri după terminarea perioadei de ucenicie nu-şi mai practică meseria deoarece lucrînd în acord ca muncitori necalificaţi ei cîştigă ceva mai mult decît muncitorii calificaţi. La aceasta se adaugă faptul că tinerii n-au un concediu suficient, că întreprinderea nu le pune la dispoziţie mijloacele necesare practicării sporturilor, că patronii nu manifestă nici un fel de grijă faţă de protecţia muncii, nici măcar pentru o normală aerisire a atelierelor ceea ce face ca tinerii să devină inapţi pentru muncă.

Tineretul vest-german luptă pe toate căile pentru acordarea unor reale drepturi tineretului, pentru ca perioada de ucenicie să fie cu adevărat o perioadă de instruire. In viaţa luminoasă a tineretului din Romînia noi vedem ţelul spre care trebuie să se îndrepte lupta noastră. Şi acest exemplu ne dă noi imbolduri în lupta pe care o ducem.

A. KRISZUN

tînăr muncitor din Germania occidentală

De pe tot globul

O mare victorie a colhozurilor şi sovhozurilor din R.S.F.S.R.

Colhozurile şi sovhozurile din R.S.F.S.R. au obţinut o mare victorie: ele au livrat statului 2.004.000.000 de puduri de cereale, depăşind considerabil prevederile planului.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au felicitat pe colhoznicii, muncitorii din S.M.T.-uri şi sovhozuri, specialiştii din agricultură, pe toţi oamenii muncii din R.S.F.S.R. pentru succesele remarcabile în lupta pentru sporirea producţiei de cereale.

O delegaţie parlamentară vest-germană va vizita U.R.S.S.

In iulie a.c. preşedinţii Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S au adresat lui E. Gerstenmayer, preşedintele Bundestagului R.F. Germane, şi lui K. von Hassel, preşedintele Bundesratului R.F. Germane, o scrisoare prin care invită o delegaţie a Bundestagului să viziteze U.R.S.S.

E. Gerstenmayer, a răspuns zilele acestea că Bundestagul german acceptă cu plăcere această invitaţie.

Delegaţia C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria a sosit la Belgrad

La 15 octombrie a sosit la Belgrad, delegaţia Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, condusă de Ernö Gerö, prim secretar al C.C. Delegaţia este alcătuită din Andras Hegedüs, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Ungare, Ianos Kadar, membru al Biroului Politic şi secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Antal Apro, membru al Biroului Politic, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri şi preşedintele Frontului Popular Patriotic şi Istvan Kovacs, secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria şi prim secretar al Comitetului Orăşenesc Budapesta al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

La gara Belgrad, delegaţia C.C. al Partidului celor muncesc din Ungaria a fost întîmpinată de Alexandr Rankovici, membru al Comitetului Executiv şi al Secretariatului C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, Svetozar Vukmanovici, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi alte personalităţi.

Tratativele dintre delegaţia P.C. Italian şi reprezentanţii C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia

După cum relatează ziarul „Borba“ la 14 octombrie la Liubliana şi Bled au continuat tratativele dintre delegaţia Partidului Comunist Italian şi reprezentanţii Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia. Din partea Iugoslaviei la tratative au participat Edvard Kardelj, membru al Comitetului executiv al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, precum şi alte personalităţi.

In cursul tratativelor a avut loc un schimb de păreri în legătură cu colaborarea dintre cele două partide şi în legătură cu alte probleme privind relaţiile dintre ele.

Primul ministru al Afganistanului va vizita Moscova

După cum s-a mai anunţat, în timpul vizitei lor în Afganistan în decembrie 1955, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au invitat în numele guvernului sovietic pe primul ministru al Afganistanului Excelenţa Sa Muhammed Daud, să viziteze Uniunea Sovietică atunci cînd va crede de cuviinţă. Muhammed Daud a acceptat această invitaţie şi şi-a exprimat dorinţa de a vizita U.R.S.S. în 1956. Data de 16 octombrie 1956 a fost fixată de comun acord pentru vizita în U.R.S.S. a lui Muhammed Daud, prim ministru al Afganistanului.

Primul ministru al Cambodgiei a demisionat

Agenţiile de presă anunţă că la 15 octombrie, primul ministru al Cambodgiei, Norodom Sianuk, a prezentat regelui Suramarit demisia guvernului său. Demisia sa a fost acceptată.

Fotografiile acestea ne aduc două imagini din viaţa tinerilor din ţările apusene.

In fotografia de sus, vedeţi un grup de tinere fete franceze demonstrînd pe străzile Parisului. Pancardele lor desvăluie scopul manifestaţiei: „Impotriva creditelor de război!“, „Impotriva scumpirii vieţii!“

Cealaltă fotografie e din Algeria. Un tînăr patriot e percheziţionat şi maltratat cu cruzime de soldaţii trimişi acolo de imperialiştii francezi.

Tratative economice sovieto-franceze

La Paris încep tratativele în vederea încheierii unui acord pe termen lung privind livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi Franţa potrivit înţelegerii realizată în mai a.c. între guvernele celor două ţări, în cadrul vizitei la Moscova a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Franceze, Guy Mollet, şi a ministrului Afacerilor Externe, Christian Pineau. La 13 octombrie a sosit în Franţa o delegaţie comercială sovietică, condusă de P. N. Kumîkin, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al U.R.S.S.

Soldaţii americani cantonaţi în Germania occidentală au săvîrşit în ultimul timp numeroase acte de jaf şi huliganism împotriva populaţiei locale.

(Ziarele)

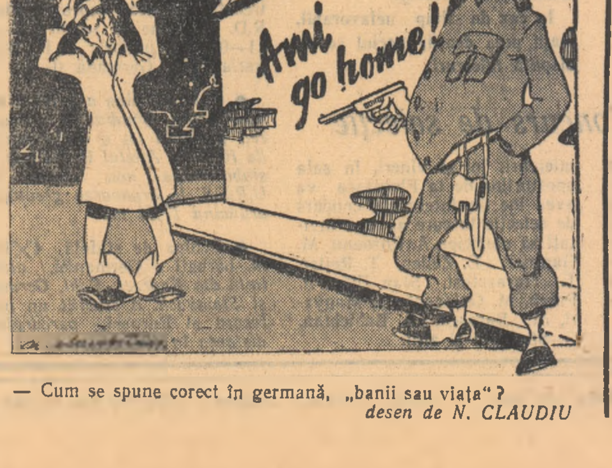

— Cum se spune corect în germană, „banii sau viaţa“?

desen de N. CLAUDIU

LUNA PRIETENIEI

Intîlnirea tovărăşească

între delegaţia de vechi activişti ai P.C.U.S. şi vechi activişti ai P.M.R.

Sîmbătă seara, în cadrul unei mese tovărăşeşti oferite de C.C. al P.M.R. în cinstea delegaţiei de vechi activişti ai P.C.U.S., a avut loc o întîlnire între membrii delegaţiei şi vechi activişti ai partidului nostru.

Au participat tov. P. G. Moskatov, preşedintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., conducătorul delegaţiei de vechi militanţi bolşevici, şi membrii delegaţiei: G. I. Petrovski, M. I. Gubelman, O. A. Belova, M. K. Vetoşkin, P. I. Vişniakova, M. E. Erofeev, F. V. Kolesnikov, S. I. Kutuzov, I. I. Poiş, N. F. Sveşnicov, Ali Taghizade.

Au participat de asemenea tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, C. Pîrvulescu, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, I. Chişinevschi, Miron Constantinescu, Şt. Voitec, Gh. Stoica, Grigore Preoteasa, Sorin Toma, Fl. Dănălache, Ghizela Vass, A. Breitenhofer, C. Doncea, Gh. Vasilichi, M. Gh. Bujor, M. Macavei, M. Dobrescu, Traian Hulubescu, Vasile Bîgu, Vanda Nicolschi, Smaranda Florescu, Zina Brîncu, Iancu Olteanu, Liuba Chişinevschi, Al. Sencovici, Mihail Roller, Valter Roman, Sanda Ranghet, Ecaterina Chivu, Const. Ţiulescu şi alţii.

Au mai luat parte ambasadorul U.R.S.S. în R.P.R. A. A. Epişev cu soţia.

In tot cursul acestei întîlniri tovărăşeşti a domnit o atmosferă de caldă prietenie.

Tovarăşul **C. Pîrvulescu** i-a salutat cu căldură pe veteranii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, reprezentanţi ai acelei generaţii de bolşevici care, sub conducerea lui Lenin, a făurit partidul de tip nou, acel glorios partid care a condus poporul muncitor din Rusia la biruinţă în Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. In încheierea toastului său tov. C. Pîrvulescu a urat vechilor activişti ani mulţi de viaţă şi sănătate.

In toastul său închinat în cinstea legăturilor frăţeşti, cu un trecut vechi şi plin de slavă, între mişcarea muncitorească-revoluţionară rusă şi cea din ţara noastră, tov. **M. Gh. Bujor** a subliniat înrîurirea puternică exercitată de revoluţia rusă din 1905 asupra dezvoltării mişcării muncitoreşti din Romînia. Tov. Bujor a istorisit apoi momente emoţionante din timpul puternicei mişcări de solidaritate a muncitorilor din Romînia cu revoluţia din 1905, precum şi din timpul Marii Revoluţii Socialiste, din anul 1917, cînd la Odesa, unde se aflau în acea vreme mii de romîni, au luat fiinţă un centru revoluţionar comunist romîn şi batalioane revoluţionare romîneşti. Tov. Bujor a evocat perioada frămîntată cînd, sub înrîurirea Revoluţiei din Octombrie şi a nemuritoarelor idei ale leninismului, se dezvolta în ţara noastră acea puternică mişcare ce avea să ducă la hotărîrea partidului socialist de a se afilia la Internaţionala a III-a şi a deveni un partid comunist, leninist.

Tovarăşii **Gh. Stoica, Mihai Macavei, Zina Brîncu,** amintind de asemenea momente din lupta revoluţionară a poporului romîn şi din istoria legăturilor noastre cu mişcarea revoluţionară rusă şi P.C.U.S., au toastat pentru Uniunea Sovietică, pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru prietenia dintre poporul romîn şi poporul sovietic.

Tov. **P. G. Moskatov** a mulţumit pentru caldele cuvinte adresate Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Vorbitorul a subliniat faptul că delegaţia de vechi activişti ai P.C.U.S. a fost impresionată, în decursul vizitei în ţara noastră, de avîntul cu care oamenii muncii de la noi, odinioară asupriţi de capitalişti, moşieri, prinţi şi regi, construiesc azi, sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu Partidul Muncitoresc Romîn, o societate nouă. Ei au fost impresionaţi de asemenea de felul leninist cum sînt pregătite şi promovate cadrele, de modul cum, folosindu-se din plin experienţa cadrelor vechi, sînt ridicate în muncă, cu curaj, cadre tinere. Delegaţia a fost impresionată de legăturile strînse, frăţeşti, străbătute de spirit internaţionalist dintre poporul romîn şi naţionalităţile din R.P.R. precum şi de spiritul de adîncă prietenie faţă de U.R.S.S. şi toate ţările socialiste care animă poporul romîn. In încheiere, tov. P. G. Moskatov a ridicat un toast în cinstea Comitetului Central al P.M.R. Apoi a dat citire scrisorii pe care membrii delegaţiei de veterani bolşevici au adresat-o Comitetului Central al P.M.R.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul **Gh. Gheorghiu-Dej,** care, în numele Comitetului Central şi al activiştilor prezenţi la această întîlnire, a mulţumit tovarăşului Moskatov şi celorlalţi vechi activişti ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru cuvintele calde, tovărăşeşti şi apreciabile pe care le-au rostit la adresa Partidului Muncitoresc Romîn şi a poporului nostru.

In scurta lor şedere în ţara noastră — a spus Gh. Gheorghiu-Dej — oaspeţii noştri dragi au vizitat întreprinderi, instituţii de cultură, au stat de vorbă cu oameni ai muncii. Ei au putut să vadă eforturile poporului nostru şi rezultatele obţinute de el în realizarea sarcinilor puse de partid pentru făurirea vieţii noi, socialiste. Desigur, nu încape îndoială că pe lîngă succesele reale arătate în scrisoarea delegaţiei dvs. şi în cuvîntul tov. Moskatov, în activitatea noastră există şi destule lipsuri şi neajunsuri.

Adesea neajunsurile şi greutăţile pe care le întîmpinăm în munca noastră de construcţie sînt caracterizate pe drept cuvînt ca greutăţi ale creşterii.

Linia generală a partidului şi sarcinile stabilite de Congresul al II-lea sînt clare şi bine întemeiate. Dar în realizarea acestor sarcini mărețe, care însufleţesc poporul nostru, adeseori se procedează în pripă, fără studierea condiţiilor concrete; nu întotdeauna se iau la timp măsurile practice organizatorice cele mai potrivite.

Aceasta nu înseamnă că nu avem rezultate bune şi în munca organizatorică. Dar ele nu ne pot mulţumi. Cei ce se autoliniştesc în această privinţă fac o mare greşeală.

Leninismul ne învaţă că nu-i deajuns să ai o linie justă, sarcini clare, ci trebuie asigurat şi un control competent şi sistematic asupra îndeplinirii sarcinilor. In această privinţă mai şchiopătăm uneori.

Partidul nostru a dovedit nu odată capacitatea sa politică şi organizatorică, puterea sa de mobilizare a maselor. Sînt convins că lipsurile de care am vorbit pot fi înlăturate dacă de la Comitetul Central şi pînă la ultimele organe şi organizaţii de partid se va da atenţia cuvenită măsurilor organizatorice necesare pentru îndeplinirea sarcinilor şi controlului executării lor. Noi am învăţat întotdeauna şi învăţăm din experienţa bogată a P.C.U.S., pe care o folosim în activitatea noastră, ţinînd seama de condiţiile concrete ale ţării noastre. Avem imens de învăţat de la el şi în ce priveşte arta de a organiza. Aici nu mai e vorba de „particularităţi naţionale“, ci numai de particularităţile stilului de muncă bolşevic.

Am avut cinstea să fac parte din delegaţia partidului nostru care a participat la Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez. Am fost puternic impresionaţi de nivelul înalt marxist-leninist la care s-au desfăşurat lucrările Congresului, de talentul organizatoric al comuniştilor chinezi.

Trebuie să ridicăm necontenit nivelul muncii noastre organizatorice, studiind în mod creator bogata experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Partidului Comunist Chinez, a celorlalte partide frăţeşti şi propria noastră experienţă.

Avem un popor înzestrat cu minunate calităţi, o ţară frumoasă şi bogată în resurse naturale, un pămînt roditor — tot ce ne trebuie pentru ridicarea continuă a nivelului de trai şi de cultură al oamenilor muncii — preocupare de seamă a partidului nostru şi a guvernului Republicii noastre populare.

Dacă vom desfăşura o bună muncă organizatorică, dacă fiecare va lucra conştiincios la locul său de muncă, nu încape îndoială că sarcinile puse de cel de-al II-lea Congres al partidului vor fi îndeplinite cu succes.

Ridic acest toast pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru Comitetul său Central leninist şi Prezidiul său, pentru marele popor sovietic constructor al comunismului, pentru prietenia de nezdruncinat între poporul sovietic şi poporul romîn.

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!

Să se întărească mereu prietenia şi colaborarea între partidele noastre frăţeşti!

„Săptămîna cărţii sovietice“

In cadrul manifestărilor Lunii prieteniei romîno-sovietice luni seară a avut loc la Librăria „Cartea Rusă“ din Capitală deschiderea festivă a Bazarului cărţii sovietice.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de scriitoarea Lucia Demetrius.

Asistenţa a vizitat apoi standurile Bazarului.

Al doilea concert dat de marele violonist sovietic David Oistrah

In cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţara noastră, marele violonist sovietic David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S., acompaniat la pian de V. Iampolski, a dat luni seara al doilea recital în sala Ateneului R.P.R.

Vizitele oaspeţilor sovietici

Un grup al delegaţiei de vechi militanţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care ne vizitează ţara la invitaţia C.C. al P.M.R. s-a întîlnit duminică dimineaţa cu unii dintre marinarii care trăiesc în ţara noastră şi care în anul revoluţionar 1905 au ridicat steagul roşu pe catargul navei „Potemkin“.

Plini de emoţie au păşit în sală grupul de vechi militanţi ai P.C.U.S. pentru a se întîlni cu foşti tovarăşi de luptă care acum mai bine de 50 de ani s-au ridicat sub conducerea luptătorilor partidului clasei muncitoare împotriva asupririi şi exploatării.

Cele două grupuri de veterani — unii ai Partidului Comunist care au trăit pînă acum trei revoluţii şi alţii marinari încercaţi care au luptat pentru eliberarea omenirii de sub exploatare în prima revoluţie din 1905 — au stat de vorbă îndelung, depănîndu-şi amintirile.

★

Membrii delegaţiei de oameni de cultură şi ştiinţă din Uniunea Sovietică în frunte cu V. N. Stoletov, locţiitor al ministrului Invăţămîntului Superior din U.R.S.S., care participă la Luna prieteniei romîno-sovietice, au părăsit sîmbătă Capitala, plecînd spre Sinaia.

Duminică, oaspeţii au vizitat Castelul Peleş, Casa de Cultură din Sinaia, Hotelul Turistic de la cota 1.400, Buştenii. Duminică seara, A. P. Mareslev, erou al Uniunii Sovietice, a avut o întîlnire la Casa de Cultură din Sinaia cu tineri aflaţi la odihnă şi cu tineri din localitate.

In cursul zilei de luni, delegaţia sovietică însoţită de Ion Moraru, secretar adjunct al A.R.L.U.S.-ului şi de I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti a vizitat oraşul Stalin şi Sibiul.

Seara, oaspeţii sovietici au sosit la Cluj.

Petru Jurcă, preşedintele Comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc, a adresat oaspeţilor un călduros cuvînt de bun sosit.

A răspuns V. N. Stoletov, conducătorul delegaţiei sovietice.

Oaspeţilor li s-au înmînat buchete de flori.

★

De cîteva zile se află în ţara noastră la invitaţia Uniunii Ziariştilor din R.P.R., o delegaţie de ziarişti sovietici, condusă de A. V. Grebnev, secretar-responsabil şi membru în colegiul de redacţie al ziarului „Izvestia“.

Sîmbătă, delegaţia de ziarişti sovietici însoţită de tov. Sorin Toma, redactor-şef al ziarului „Scînteia“, a vizitat Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii“. Cu acest prilej, ziariştii sovietici au avut o convorbire prietenească cu membri ai colegiului şi activul redacţional al ziarului „Scînteia“.

Manifestări în ţară

Oamenii muncii din întreaga ţară sărbătoresc cu entuziasm Luna prieteniei romîno-sovietice.

In regiunea Baia Mare la manifestările ce au avut loc pînă acum au participat peste 100.000 de cetăţeni. In satele regiunii s-au ţinut în această perioadă aproape 90 de manifestări culturale.

In regiunea Craiova, minerii de la exploatarea carboniferă Rovinari, de la fabrica de confecţii „Tudor Vladimirescu“ din Tg. Jiu şi din alte întreprinderi din regiune, au participat în mare număr la conferinţele din Luna prieteniei romîno-sovietice, legate de specificul procesului lor de producţie.

Luna prieteniei romîno-sovietice constituie şi un bun prilej de sporire a numărului de abonamente la publicaţiile sovietice. In regiunea Oradea numai în ultimele două săptămîni au fost făcute 9.780 de abonamente la presa sovietică pentru anul 1957. In raioanele Lunca Vaşcău şi Oradea, numărul abonamentelor la presa sovietică pentru anul viitor a trecut de 4.000.

(Agerpres)

Sport Scînteia tineretului Sport Scînteia tineretului Sport Scînteia tineretului Sport

Atletism: R.P.R.—Norvegia 177 p.—139 p.

A. Raica, în timpul unei aruncări

Sîmbătă, la sfîrşitul primei zile de întreceri, JAN HEMSVIK, membru al Federaţiei norvegiene de atletism, anticipa victoria echipei (masculine) norvegiene. Pronosticul se părea că e întemeiat. Atleţii oaspeţi erau principalii şi, evident cîştigători siguri la suliţă (Danielsen, recordmen mondial), ciocan (Strandli, de asemenea fost recordmen mondial) la săritură în lungime, 3000 m. obstacole, disc, 10.000 m. şi alte probe.

Desfăşurarea întrecerilor din ultima zi a întîlnirii a răsturnat însă pronosticul d-lui Hemsvik. Duminică, atleţii noştri ne-au surprins plăcut prin dîrzenia şi în acelaşi timp prin calmul şi perseverenţa cu care au luptat pentru victorie. V. Manolescu ne-a adus (după un îndelungat timp de aşteptare) satisfacţia asistării la o aruncătură de peste 48 m. la disc (exact 48,44 m.), Sorin Ion cu 7,13 m. la lungime şi C. Aioanei cu 9'2"8/10 la 3000 m. obstacole ne-au adus de asemenea puncte preţioase care au contribuit la cucerirea victoriei echipei noastre. Aşteptam în acelaşi timp rezultate şi comportări mai bune de la alergătorii de fond (rezultate cu care de fapt ne obişnuiserăm în ultimul timp), de la alergătorii de viteză şi 110 m. garduri.

In ceea ce priveşte desfăşurarea probelor feminine, atletele noastre, pe lîngă o reeditare preţioasă a victoriei de anul trecut, ne-au adus şi bucuria unor performanţe bune. In formă constantă, Lia Manoliu a aruncat 46,39 m. la disc (deşi, dat fiindcă zilele pînă la plecarea la Melbourne sînt numărate, am fi aşteptat un rezultat şi mai bun), Ana Şerban cu 11,3 secunde a egalat din nou recordul ţării la 80 m. garduri în condiţii atmosferice neprielnice şi a ocupat şi în proba de săritură în lungime locul I cu 5,60 m., Maria Diţu cu 46,19 m. la aruncarea suliţei (nou record de junioare).

După cum se ştie întîlnirea atletică internaţională cu sportivii norvegieni a fost ultimul concurs atletic din acest sezon care a avut loc în ţară. In faţa atleţilor noştri fruntaşi (selecţionaţi în lotul olimpic) sînt acum întrecerile de la Melbourne. De la Iolanda Balaş, I. Soter, Ilie Savel, Lia Manoliu, aşteptăm acum rezultate tot mai bune care să confirme nivelul crescînd al atletismului nostru. Pentru aceasta îi sfătuim prieteneşte, ca mai ales în aceste zile, să nu precupeţească nici un efort pentru a-şi pune la punct ultimele amănunte în ceea ce priveşte pregătirea tehnică. Ţinînd seama de acestea, ca şi dovedind o mai mare încredere în propriile lor forţe, sîntem convinşi că vor putea obţine rezultate pe măsura adevăratei lor posibilităţi. Victoria asupra puternicei reprezentative de atletism a Norvegiei — „PE MERIT", după cum declara la sfîrşitul întrecerilor însuşi d-l *Jan Hemswik* — trebuie să constituie un stimulent pentru viitoarea activitate a atleţilor noştri fruntaşi.

O spectaculoasă săritură a norvegianului H. Hoghein.
Foto: AGERPRES

PUNCTAJ GENERAL

BARBAŢI: R.P.R. 111 p.—Norvegia 99 p.
FEMEI: R.P.R. 66 p.—Norvegia 40 p.
TOTAL: R.P.R. 177 p—Norvegia 139 p.

Noul complex G M A.

În anonimat

La începutul lunii septembrie, a apărut hotărîrea Biroului C.C. al U.T.M. privind unele măsuri care trebuie luate de organele şi organizaţiile U.T.M. în legătură cu introducerea noului complex G.M.A. Acestea se refereau la activitatea şi sarcinile concrete ale organelor, organizaţiilor şi activiştilor U.T.M. Ele au fost aduse la cunoştinţa comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. De atunci a trecut mai bine de o lună de zile. Ce s-a făcut în acest timp în Capitală?

Dacă în unele raioane activiştii U.T.M. se ocupă îndeaproape de introducerea noului complex G.M.A., şi cu urmare rezultatele se văd, în raionul „23 August" lucrurile nu merg prea bine. La uzinele „Vasile Roaită", de pildă, din cadrul raionului, majoritatea tinerilor nici n-au auzit despre noul complex. Ce cuprinde noul complex, care au fost modificările aduse — toate acestea nu sînt cunoscute aşa cum trebuie nici măcar de membrii comitetului U.T.M. şi ai colectivului sportiv. Faţă de această situaţie, mai e de mirare faptul că în această uzină nu s-a făcut nimic în legătură cu popularizarea noului complex, în legătură cu trecerea efectivă a noilor norme?

Acelaşi lucru se întîmplă şi la uzinele „23 August". Aici comitetul U.T.M. a lăsat întreaga activitate G.M.A. pe seama colectivului sportiv, a secţiilor. Acestea, la rîndul lor, nu s-au prea istovit cu munca. Din această cauză în afara unor afişe (modeste şi rare), şi a unor firave încercări de a se organiza antrenamente (necunoscute însă din timp de către tineri, la acestea au participat doar 5—6 tineri) ,altceva nu s-a făcut nimic.

O situaţie asemănătoare se prezintă şi la uzinele „21 Decembrie", la „Electro-cablul" „N.F.B." şi în alte locuri.

Se pune, pe bună dreptate, o întrebare: ce fac activiştii Comitetului raional U.T.M. „23 August"?

Aşteptăm răspuns (dar mai ales prin fapte).

„Cursa Victoriei"

CICLISM

Primele două etape a celei de a XI-a ediţii a tradiţionalei competiţii ciclis!e **„Cursa Victoriei"** au scos în evidenţă un fapt îmbucurător: tinerii ciclişti, dintre care mulţi participă pentru prima oară la o competiţie de lung kilometraj, au avut o comportare bună, fapt care i-a situat în primele locuri ale clasamentului. Inainte de plecarea în prima etapă, constatind absenţa de la start a unora dintre fruntaşii acestei discipline sportive (C. Dumitrescu, N. Maxim, I. Hora etc.) mulţi dintre numeroşii spectatori au crezut că ediţia de anul acesta a „Cursei Victoriei" nu se va situa la nivelul bun al celor precedente. Dar, de la început, aşteptările au fost infirmate. In prima etapă tinerii **I. Braharu** (Voinţa), **V. Dobrescu** (Energia), **D. Munteanu** (Dinamo), **V. Ionescu** (Voinţa) şi **Otto Bosniac** (Flamura Roşie) au fost principalii protagonişti ai evadărilor şi „ruperilor" din plutonul fruntaş, în timp ce în a doua etapă, celor de mai sus, li s-au alăturat printr-o comportare bună **M. Kamer** (Flamura Roşie), **D. Calcişcă** (Dinamo), **I. Costan** (Energia), cicliştii din echipele Şcolii de tineret, „Tînărul Dinamovist" şi încă mulţi alţii. Dacă la aceasta adăugăm condiţiile nefavorabile, care în prima zi au pus la grea încercare caravana cicliştilor şi examenele dificile pe care le-au dat la dealurile de la Mihăileşti (etapa I-a) şi Daia (etapa II-a) trecute cu succes (media orară — peste 36 km.) ne putem da seama că de la început, „Cursa Victoriei" a înregistrat un succes.

In ceea ce priveşte comportarea echipelor din nou trebuie să subliniem omogenitatea dinamoviştilor bucureşteni, dîrzenia şi deosebita putere de luptă a cicliştilor de la Voinţa I, ca şi regularitatea în alergare a celor 5 reprezentanţi ai asociaţiei Flamura Roşie. Lipsiţi de aportul unui coechipier de bază, (Ion Constantinescu abandonînd încă din prima etapă) alergătorii de la C.C.A. au avut o comportare mediocră, ocupînd un modest loc 4, în clasamentul general pe echipe.

P. ALEXANDRU

Meridiane SPORTIVE

Cu schiurile în... lac

Săritorii de skiuri din R. D. Germană au un sistem original de antrenament. La Kliegenthal au construit o trambulină specială acoperită cu paie ude. Ei îşi freacă skiurile cu o ceară specială care le îngăduie să alunece în cele mai bune condiţii... pînă la aterizarea care se face într-un lac de la poalele trambulinei. Trebuie făcută precizarea că printr-un dispozitiv special, skiorii îşi leapădă skiurile pe drum, înainte de a plonja în lac.

Cel mai popular fotbalist

Revista de fotbal „Der Kiker", care apare în Germania apuseană, a întreprins în luna iulie o anchetă cu titlul „Care este cel mai popular fotbalist din lume". După răspunsurile cititorilor s-a întocmit următorul clasament: Stanley Matthews (Anglia), Puskaş (R.P.U.), Wright (Anglia), Okwirk (austriac, actualmente în Franţa), Schiafino (uruguayan, actualmente în Italia), Beara (Iugoslavia), De Munck (Olanda), Ceaicovski (jucător iugoslav care s-a retras şi se prepară să devină antrenor), Netto (U.R.S.S.), Kocsis (R.P.U.), Kopa (francez, legitimat în Spania), Vukas (Iugoslavia) etc.

Revista apreciază că popularitatea lui Stanley Matthews este cu atît mai remarcabilă cu cît, de curînd el şi-a sărbătorit 25 de ani de activitate fotbalistică. Cu acest prilej printre felicitările primite s-au numărat şi cele 11 telegrame ale jucătorilor echipei reprezentative a U.R.S.S.

Unde e Amalfi?

Jucătorul brazilian Amalfi a fost transferat pentru o sumă frumoasă la Clubul francez Red Star. Intr-o bună dimineaţă — anunţă ziarul Les Sports — Bruxelles nr. 209 — nimeni nu l-a mai văzut. De fapt nimeni, este exagerat spus, pentru că a fost văzut la... Lisabona, unde s-a îmbarcat pe un transatlantic cu destinaţia Brazilia. Acum Jeso Amalfi este căutat la Red Star şi de fiscul francez căruia probabil în graba plecării a uitat să-i plătească nişte impozite. Doar... 1.200.000 de franci.

SĂ DISCUTĂM despre FOTBAL

PROPUNERILE lui R. GHIURIŢAN

De un timp remarc cu părere de rău că incintele unor stadioane sînt părăsite deseori de către spectatori înainte de terminarea meciurilor. Acest lucru îl pun pe seama nivelului îngrijorător de scăzut al fotbalului practicat de echipele noastre fruntaşe. Acestea practică un joc lipsit de orizont, presărat cu nenumărate greşeli tehnice şi tactice, joc bazat numai pe lupta pentru obţinerea punctelor necesare clasamentului.

Astăzi, fotbalul nostru, comparat cu valoarea celui din alte ţări, ca de pildă Cehoslovacia, Bulgaria, Iugoslavia şi apoi cu cel din ţări mai îndepărtate ca Franţa, Italia, Suedia, şi cu care în urmă cu ani eram aproape pe picior de egalitate, ne arată că sîntem rămaşi în urmă. Ne amintim că echipele noastre fruntaşe de club, ca de pildă F. C. Rapid, Venus, Ripensia, C.A.O., în jocuri susţinute cu echipe de renume european au ieşit învingătoare în majoritatea cazurilor.

Comparînd condiţiile vitrege din trecut cu cele create astăzi sportivilor noştri, se poate constata că fotbalul nu e nici pe departe la înălţimea acestor condiţii. Acestea ne fac să ne gîndim asupra situaţiei actuale din fotbalul nostru.

Cauzele care frînează dezvoltarea fotbalului în ţara noastră sînt multiple. Consider drept o datorie a mea să încerc să scot la iveală cîteva din aceste cauze mai importante.

Consider că actuala formă organizatorică şi administrativă a fotbalului nu e corespunzătoare. In sistemul nostru actual există o serie de organe cu preocupări paralele, care se ocupă de activitatea fotbalistică. Le voi aminti: 1. Asociaţiile sportive (care au consilii regionale, orăşeneşti, raionale) 2. C.C.F.S. (cu respectivele comitete regionale, orăşeneşti şi raionale) 3. Departamente (secţia sport a C.C.S., Armata, Dinamo). Toate acestea sînt fără discuţie organele de bază ale dezvoltării sportului de mase din ţara noastră. In ce priveşte însă fotbalul, aceste organe, după părerea mea, n-au o formă organizatorică şi administrativă simplă, operativă, eficace. Neajunsul constă în faptul că toate aceste organe sportive intervin direct în activitatea echipelor noastre fruntaşe de fotbal, fiecare dintre acestea iau măsuri şi dau directive. La un moment dat, datorită paralelismului, antrenorii şi jucătorii nici nu mai ştiu de cine să asculte în primul rînd.

Trec la o altă problemă: lipsa de antrenori pricepuţi, cu o înaltă pregătire tehnică, tactică şi pedagogică. Cadre de vechi jucători cu rutină avem. Lipseşte însă o bună şcoală de antrenori cu o durată de minimum un an, precum şi un curs de perfecţionare cu caracter permanent, la care să fie obligaţi să participe toţi antrenorii, indiferent de categoria în care activează.

Nu intenţionez să spun că în momentul de faţă nu există antrenori. Există şi încă prea mulţi. Majoritatea acestora au însă o pregătire foarte scăzută. Ei sînt absolvenţi ai diferitelor cursuri de cîteva luni (şcoala de antrenori din Timişoara, de pildă, sau au trecut doar simple examene). Printre aceştia se numără şi absolvenţii I.C.F., care s-au specializat în disciplina fotbal doar teoretic, în institut. Cum vor reuşi ei să pună în practică individualitatea antrenamentelor şi eliminarea deficienţelor tehnice ale jucătorilor? Ce se va alege din autoritatea acestor antrenori cînd nu vor fi capabili să demonstreze practic ceea ce doresc să-i înveţe pe tinerii jucători?

Lipsa de conducători pricepuţi, specialişti în materie de fotbal, face ca goana după rezultate imediate, ieftine şi de cele mai multe ori nu în limita posibilităţilor reale, să primeze interesului general de ridicare a nivelului fotbalului nostru. Extrem de nefolositor, dăunător chiar, e amestecul în formarea echipelor sau în procesul de antrenament, al unor aşa zişi „specialişti" (unii directori de întreprinderi şi instituţii, funcţionari superiori, activişti sindicali). Amestecîndu-se în munca antrenorilor, fără să se priceapă, aceşti „specialişti" pretind ca echipa respectivă să obţină rezultate imediate. Consecinţa: munca antrenorului e dusă de cele mai multe ori în salturi, lucru care aduce după sine o proastă instruire a jucătorilor şi, în ansamblu, rezultate nesatisfăcătoare.

Se fac apoi şedinţe şi se caută „ţapi ispăşitori!" Doar aşa îmi explic cele întîmplate cu antrenorul Lengheriu de la Locomotiva Timişoara, cu Zilahi de la Progresul-Oradea, cu Taciuc de la Dinamo 6 şi alţii schimbaţi pentru... „incapacitate".

O altă cauză care contribuie în mod hotărîtor la nivelul scăzut al fotbalului nostru sînt fără discuţie înşişi jucătorii. Privind desfăşurarea unor meciuri de categoria A sau B se observă o anumită pasivitate şi chiar lipsă de interes din partea unor fotbalişti în desfăşurarea unui joc dinamic, spectaculos, de bun nivel tehnic. Să analizăm puţin cauzele acestei situaţii. Unii jucători se consideră faţă de colectivul sportiv din care fac parte, un soi de pensionari care-şi pot permite să joace ori nu cu tot elanul, să participe cînd vor la antrenamente, să trăiască o viaţă imorală. Ei se bazează pe faptul că în producţie au o salarizare bună şi au asigurată casă şi masă. Dacă toate aceste condiţii sînt asigurate, nu mai contează dacă joacă bine sau prost. Dacă vrem să fim pe deplin corecţi trebuie să arătăm în acelaşi timp că unii jucători au fost repartizaţi la unele colective fără voia lor. Aceştia joacă deseori fără însufleţire, fără perseverenţă, fără dragoste faţă de colectivul sportiv respectiv. Asemenea lucruri se petrec, de pildă, cu jucătorii de la echipa „Progresul"-Bucureşti. Asemenea jucători, cu toate că au un nivel tehnic ridicat, treptat cad din formă în mod vizibil. Aşa e cazul jucătorilor Greffu, Tîrcovnicu, V. Florea, Semenescu, Seredoy şi alţii.

Consider că unii jucători nu sînt mulţumiţi cu lecţiile de antrenament la care asistă. Referitor la această problemă destul de însemnată, cred că o lipsă o au şi antrenorii de stat şi colegiul de antrenori care n-au controlat în suficientă măsură activitatea echipelor noastre fruntaşe. Ei n-au tras la răspundere acele colective şi antrenori care au neglijat desfăşurarea unui proces de instruire la nivelul cerinţelor fotbalului modern.

Cred că şi pregătirea loturilor noastre naţionale se face defectuos. Consider de asemenea că o lipsă serioasă o are direcţia fotbal din C.C.F.S., în ce priveşte întocmirea calendarului internaţional atît pentru echipele reprezentative A şi B cît şi a celor de club. Acest calendar se pare că a fost în aşa fel întocmit încît să se dea posibilitatea să ne putem ascunde slăbiciunile alegînd parteneri de întrecere slabi sau mediocri. In general cred că e bine să reactualizăm adevărul că noi avem de învăţat de la cei ce ştiu mai mult cu noi, de la cele mai bune echipe de fotbal din lume.

In concluzie, la întrebarea, cine sînt vinovaţi de actualul nivel scăzut al fotbalului nostru, părerea mea e că vinovaţi sîntem cu toţii, începînd de la conducerea C.C.F.S. şi terminînd cu ultimul antrenor şi jucător de fotbal. Noi, toţi, trebuie să contribuim cu toată priceperea, perseverenţa şi îndrăzneala noastră la dezvoltarea fotbalului.

Ce măsuri consider că sînt necesare pentru redresarea fotbalului nostru? Iată pe scurt părerile mele:

1. Crearea unui organ UNIC de conducere (pe lîngă C.C.F.S.) care să coordoneze activitatea fotbalului din ţara noastră, organ care să aibă o formă organizatorică simplă, operativă şi eficace.

2. Infiinţarea unor cluburi pentru echipele de categoria A, B, şi C, care să fie controlate şi dirijate numai de forul conducător al activităţii fotbalului, iar conducătorii acestor cluburi să fie foşti jucători de fotbal dintre cei mai pricepuţi şi cinstiţi.

3. Infiinţarea unor echipe de juniori şi tineri, în genul echipei Progresul C.P.C.S., pe lîngă una sau mai multe echipe de categoria A unde să acţioneze tineri cu real talent şi cu perspective de progres, participînd în campionatul categoriei B.

4. Asigurarea unui program internaţional pentru o echipă de tineret între 18—23 ani, paralel cu cel al echipelor reprezentative A şi B.

5. Infiinţarea unei şcoli de antrenori de cel puţin un an şi a unui curs permanent de perfecţionare a antrenorilor.

6. Trimiterea unui lot de antrenori în străinătate în ţările cu fotbalul cel mai bun din lume, pentru schimb de experienţă.

7. Scoaterea din viaţa sportivă a tuturor acelor jucători, antrenori, arbitri, care n-au înţeles pînă acum că sportul de tip nou din ţara noastră n-are nimic comun cu mentalitatea sportivă din trecut.

8. Obligativitatea proprietarilor de terenuri de a gazona şi întreţine în cele mai bune condiţii terenurile de joc.

ROMULUS GHIURIŢAN
antrenor
Locomotiva M.C.F.-Bucureşti

Pe adresa REDACŢIEI

11 tineri talentaţi

În echipele de categoria A şi chiar în cea reprezentativă a ţării au fost promovaţi cîţiva jucători, talente remarcabile, dar care nu aveau încă rutina şi nivelul tehnic corespunzător. Din această cauză ei căutau să suplinească deficienţele tehnice prin forţa fizică, lucru ce a determinat ca după unul sau două jocuri, efortul fizic făcut să nu le mai permită asimilarea unor noi cunoştinţe tehnice. De aici plafonarea şi apoi regresul. Faptul că Georgescu, Copil III, Neamţu, V. Anghel, Stancu şi alţi juniori care promiteau mult, au fost promovaţi în echipele reprezentative de seniori mai de vreme decît trebuia, a determinat plafonarea lor. Tot aici aş vrea să arăt că s-a făcut o mare greşeală cînd echipierii Progresului C.P.C.S. au fost despărţiţi unii de alţii, fiind împrăştiaţi în diferite echipe din ţară. S-a văzut că atita timp cît ei au format o echipă omogenă, randamentul dat de fiecare în parte, era superior celui pe care-l dă Georgescu la „Locomotiva" Bucureşti, V. Anghel la „Dinamo" etc. Promovarea lor în categoria A trebuia făcută în totalitatea echipei, adică cei unsprezece tineri să fi format în continuare o singură echipă. In felul acesta fotbalul nostru nu ar fi fost văduvit de atitea elemente valoroase.

AUREL SCAUNAŞ
din Călăraşi

Cuvîntul unui constănţean

Sînt unul dintre miile de spectatori ai întîlnirilor fotbalistice ce se desfăşoară pe stadioanele oraşului. Aş putea spune că am asistat la toate jocurile, chiar şi la cele disputate pe timp nefavorabil.

Mai toate echipele care au venit în deplasare la Constanţa au cules aplauze şi stima spectatorilor.

Regretăm însă că cele petrecute cu cîteva săptămîni în urmă pe stadionul „23 August" din oraş nu ne-au făcut cinste. Este vorba de întîlnirea de fotbal dintre echipele „Progresul" Bucureşti şi „Locomotiva P.C.A." Constanţa pentru Cupa R.P.R. Neplăcerile au fost provocate însă de Sigismund Lupu, arbitru din Focşani, care nu a condus cu pricepere întîlnirea. El a provocat discuţii aprinse.

Acestei nemulţumiri s-au găsit cîţiva indivizi care să-i răspundă într-un fel „original": să-l bată pe arbitru, să arunce cu pietre în autobusele jucătorilor. Publicul constănţean îi scoate din rîndurile sale pe huliganii care s-au pretat la asemenea acte necivilizate.

M-aş adresa pe această cale celor vinovaţi, care au fost găsiţi: lui Petre Marinescu, Pavel Marinescu, Ion Petre, Iancu Verlodi, salariaţi în port, lui Gheorghe Dima, jucător de fotbal de la „Progresul" Constanţa, lui Mircea Mitică, ospătar la restaurantul „Caraiman" de la V. Roaită, lui Vasile Romeo de pe strada Virtuţii 4.

— Prin atitudinea voastră huliganică aţi încercat să desonoraţi publicul constănţean. Aţi săvîrşit fapte care sînt în afara bunului simţ. Cerem să fiţi pedepsiţi.

Noi, muncitorii constănţeni, vrem să asistăm la jocuri ce se desfăşoară la un înalt nivel tehnic şi să asigurăm de respectul nostru, aşa cum facem întotdeauna, echipele oaspete.

ION MUNTEANU
frizer la cooperativa „Higiena"
din Constanţa

ACTUALITĂŢI

ECHIPA C. C. A. LA LONDRA

LONDRA. — Astă seară pe stadionul Arsenal din Londra, echipa de fotbal Casa Centrală a Armatei din Bucureşti îşi începe turneul său în Anglia, jucînd împotriva faimoasei echipe engleze Arsenal. Meciul începe la ora 21,30 (ora ţării noastre) şi se va disputa la luminile reflectoarelor, urmînd să fie transmis în întregime de radiodifuziunea noastră pe programul 1.

Fotbaliştii romîni au sosit în capitala Angliei luni la amiază cu o întîrziere de 14 ore, deoarece ceaţa i-a împiedicat să decoleze de la Bruxelles unde au rămas o noapte. La aeroport, jucătorii noştri au fost întîmpinaţi de membrii echipelor Arsenal şi Luton Town. Echipa C.C.A. este prima formaţie romînă de fotbal care joacă în Anglia. Meciul cu Arsenal este aşteptat cu un mare interes de amatorii de fotbal londonezi. In primul joc echipa noastră are de trecut un examen foarte greu în faţa echipei „tunarilor" cum este denumită echipa Arsenal, în rîndurile căreia au jucat fotbalişti celebri ca Ted Drake şi Tommy Lawton. Fostă de mai multe ori campioană a ţării, echipa Arsenal joacă şi acum un rol însemnat în campionatul Angliei. In ultimele etape Arsenal a învins pe Manchester City cu 7—3 şi pe Charlton Athletic cu scorul de 3—1, avînd şi o victorie internaţională obţinută acum 4 zile la Paris cu 4—3 în dauna formaţiei pariziene Racing Club. Echipa practică un joc atletic, bărbătesc în apărare şi posedă doi atacanţi de mare eficacitate, interul stînga Tapscott şi centru Holton, care a înscris 4 puncte lui Manchester.

Jucătorii romîni s-au antrenat aseară pe stadionul Arsenal. Toţi au arătat o bună condiţie şi aşteaptă cu încredere jocul de astă seară. Formaţiile probabile: C.C.A.: Voinescu, Zavoda II, Apolzan, V. Dumitrescu, Onisie, Bone, Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda, Fr. Tătaru.

Arsenal: Kelsey, Charlton, Odgin, Evans, Goring, Bowen, Clapton, Tapscott, Holton, Bloomfield, Haverty.

In caz de timp nefavorabil, ceaţă prea deasă, meciul se va disputa miercuri.

Tenis de masă

Concurs de selecţie

Intre 2 şi 4 noiembrie se vor desfăşura campionatele internaţionale de tenis de masă ale Austriei la Viena. Alături de unii dintre cei mai buni jucători europeni, la această competiţie va participa şi un lot de jucători fruntaşi din ţara noastră.

In vederea acestui campionat, miercuri, joi şi vineri, în sala sporturilor de la Floreasca va avea loc un interesant concurs de selecţie la care au fost invitaţi să participe A. Rozeanu, M. Gantner, E. Zeller, T. Reiter, T. Harasztosi, Stan Ilie, P. Pesch, M. Golopenţa, I. Magyari, M. Barasch, A. Babichian, G. Strugaru şi alţii.

Pe scurt!

● Duminică s-a desfăşurat la Viena cea de a 101-a întîlnire internaţională de fotbal dintre reprezentativele Austriei şi Ungariei. Rezultatul a luat sfîrşit cu scorul de 2—0 (1—0) în favoarea echipei R.P. Ungare. Echipa R.P. Ungare şi-a păstrat formaţia: *Grosits—Karpati, Börzsei, Kotasz — Bozsik, Berendi — Sandor, Kocsis, Hidegkuti* (din min. 20 Machos), *Puskas, Czibor.*

● Fotbaliştii bulgari au întrecut duminică reprezentativa R.D. Germane cu scorul de 3—1 (1—0). La juniori: R.P. Bulgaria—R.D. Germană 0—0.

● Galina Zibina *a realizat un nou record mondial la aruncarea greutăţii cu o performanţă de 16,76 m. Atletul* B. Baleaev *a stabilit un nou record al U.R.S.S. la aruncarea greutăţii, aruncînd 17,44 m.*

● Echipa de ştafetă 4×100 m. bărbaţi a Germaniei, *alcătuită din Knörzer, Pohl, Germar şi Steinbach, a stabilit* un nou record al Europei, *parcurgînd distanţa în 40,0 sec.*

REZULTATELE ETAPEI

Dinamo Bacău-Ştiinţa Timişoara 5—0 (1—0); Progresul Bucureşti-Dinamo Oraşul Stalin 5—1 1—1); Progresul Oradea-Energia Minerul Petroşani 2—0 (1—0); Locomotiva Timişoara-Dinamo Bucureşti 1—0 (1—0); Ştiinţa Cluj-Energia Flacăra Ploeşti 1—3 (0—2).

ETAPA VIITOARE

Dinamo Oraşul Stalin-Locomotiva Bucureşti; Ştiinţa Timişoara-Energia Flacăra Ploeşti; Progresul Bucureşti-Locomotiva Timişoara; Flamura Roşie Arad-Energia Minerul Petroşani; Dinamo Bacău-Ştiinţa Cluj.

Meciul C.C.A.-Progresul Oradea a fost amînat, echipa C.C.A. fiind în turneu în Anglia.

„Săptămîna atletismului"

Ieri au început pe Stadionul Tineretului primele întreceri din cadrul „Săptămînii atletismului". Se pare că întrecerile se bucură de mult interes în rîndurile elevilor. Pînă acum şi-au anunţat participarea peste 1.200 de tineri. Intrecerile au început ieri cu „Ziua alergărilor" (80 m., 100 m., 400 m. şi 1000 m. plat). Astăzi e „Ziua săriturilor" iar mîine „Ziua aruncărilor şi ştafetelor".

Foto-reporterul nostru a surprins ieri un aspect din timpul desfăşurării probelor.

Pe locuri... fiţi gata... Şi după 15 starturi nereuşite de către... starter, din cauza pistolului defect, prima serie la proba de 100 m. plat băieţi (16—18 ani) au reuşit să ia... plecarea.

Sperăm că acesta este doar un mic neajuns şi că, în general, întrecerile sînt bine organizate şi vor fi obţinute rezultate de valoare.

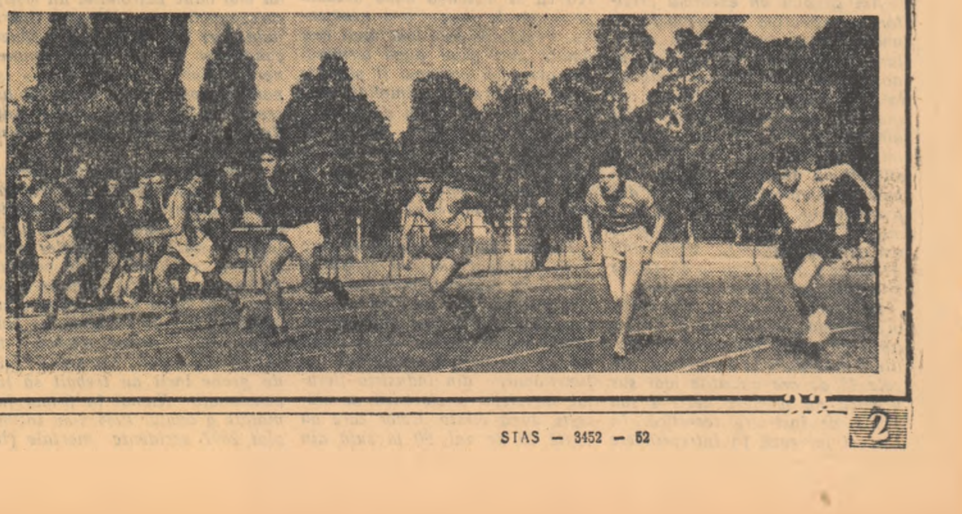

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel 7.50 10. Secţia scri sori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"